

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 1 • JANUARI 2008

Clubkampioenschap 2007

Fotoreportage Jubileumfeest)

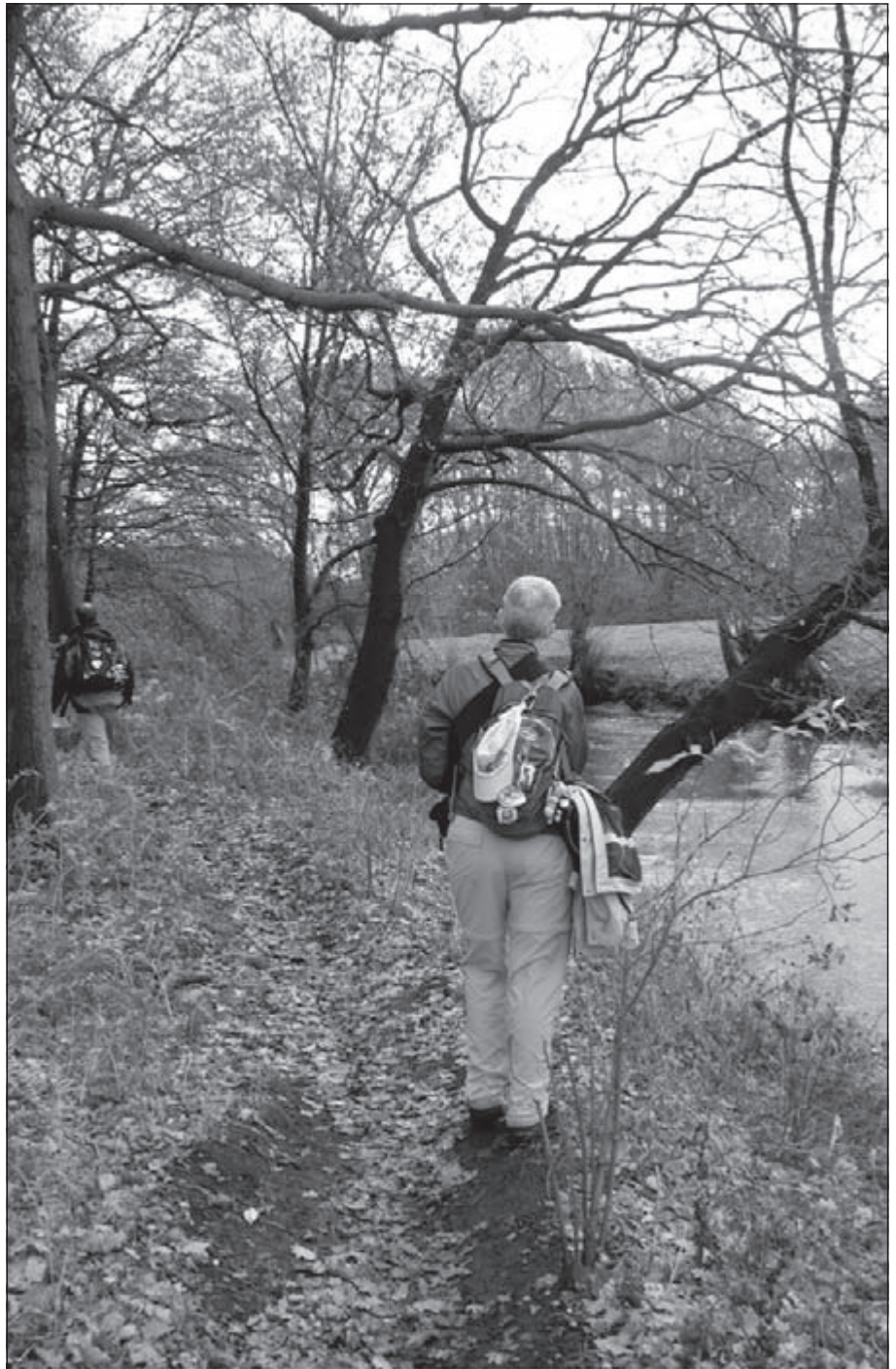

Zonovergoten landgoederen

Cultuur opsnuiven in de Goms

*De ochtend na het feest in Nijnsel kon een
mooie wandeling gemaakt worden
in helaas niet al te best weer*

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opricht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, vacature

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vesseem, 040 2110413
Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Truus van Vesseem, Wendy vd Heyde (H. Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@tomaatnet.nl
040 2550342

Redactie:

Mirjam Kies, Peter van de Ven, Maria Stortelder,
Wil Jacobs, Rinda Scheltens (tekst); Noud Wijn, Jo
Lepoutre (fotografie); Angélique van Deursen (web-
editie); Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie:

Mirjam Kies

Verzending OLAT-Nieuws

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@tomaatnet.nl

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en
beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Zie ook www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 1

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vesseem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Onze jarigen; ledenadministratie	6
Prikbord (1); Ziekenboeg	7
Clubkampioenschap, eindstand 2007 & programma 2008 <i>Ad van Asten</i>	8
We zijn wel een beetje trots op jullie <i>Ad van Asten</i>	9-10
LPS-nieuws en wedstrijdverslagen <i>Hans de Vries</i>	10-11
Zeven vragen aan Marcelino Sobczak <i>Mirjam Kies</i>	12
Vooruitblik: extra clubreis in januari; winterserie Heeswijk <i>Mirjam Kies</i>	13
Wandelen en wat ik zoal tegenkom <i>Christiaan Koehler</i>	14-15
Zevenheuvelenloop? Wij telden er meer! <i>Jan van Boerdonk c.s.</i>	15
Maarten van Rossumpad, deel 2 <i>Joop Reichenfeld</i>	16-17
Een tocht door zonovergoten landgoederen <i>Ad van Asten</i>	18-19
Fotoreportage van het Jubileumfeest <i>Noud Wijn</i>	20-21
De 'Marietje-vlag' en de 'Sokkenparade' <i>Mirjam Kies</i>	20-21
Lotgevallen in de buurt van de Lot, deel 2 <i>Peter van de Ven</i>	22-25
Prikbord (2) <i>Theo Tromp</i>	25
De nieuwe wandelclub van C. Mol <i>Inge Mol-van Egmond</i>	26

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Ledenvergadering. Om te noteren in uw agenda: op zaterdag 1 maart houden we onze jaarlijkse Algemene Ledenvergadering. U krijgt daarvoor nog een aparte uitnodiging in de bus.

Zoals bekend heeft onze voorzitter vorig jaar te kennen gegeven niet meer herkiesbaar te zijn. Ook Paul Canters stelt zich na een termijn van 3 jaar niet meer herkiesbaar.

Nieuwe bestuurskandidaten kunnen op voorstel van ten minste 5 leden voorgedragen worden. Het bestuur kan ook zelf kandidaten voordragen. Het bestuur zal als kandidaten Cor Broerse en Boetje Huliselan voordragen.

De nieuwe voorzitter moet door de algemene vergadering rechtstreeks gekozen worden. Het bestuur zal het zittende bestuurslid Joop Wesseling voordragen als nieuwe voorzitter.

Onderscheidingen. Zoals gebruikelijk worden op de ledenvergadering mensen die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor OLAT onderscheiden. OLAT kent (in opklimmende volgorde) de volgende onderscheidingen: erespeld, lid van verdienste, erelid en de Cornelis van Montforttrofee.

Vindt u dat iemand zich bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt en voor een van deze onderscheidingen in aanmerking komt, geef dan even een seintje aan de voorzitter van de commissie Onderscheidingen, Piet Knoester, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen, tel. 0345-575364 of via knoester@remia.nl

Een berichtje naar een (bekend) bestuurslid kan natuurlijk ook, dan geven we het wel even door.

-Kees van Vesseem-

**De redactie van OLAT Nieuws
wenst alle lezers een gezond
en voorspoedig wandeljaar toe**

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Voorwoord

2007 was een jaar dat de OLAT-geschiedenis zal ingaan als een jaar van feest en vrolijkheid. Op 24 november 2007 hebben wij ons 40-jarig jubileum afgesloten met een succesvol feest, waar ongeveer 300 mensen aanwezig waren. Mooi vond ik dat er mensen waren van het eerste uur, voor wie OLAT nog steeds een speciale plek inneemt in hun leven.

Allen waren vol lof en daarom wil ik onze feestcommissie bedanken voor de geweldige voorbereiding en het welslagen van dit feest. Natuurlijk hoort hier ook het extra jubileumnummer van OLAT Nieuws bij, waar de redactie veel werk aan heeft besteed.

Als vereniging hebben we het jaar afgesloten met onze Grenzeloze Tocht op 28 december, die we organiseren in samenwerking met de wandelvereniging Milieu 2000. Deze tocht past uitzonderlijk goed bij de eindejaarsstemming. Zo gaan we 2007 uit en 2008 binnen.

Ik wens u allen, met gezin, kinderen en familie, een goed en gezond wandeljaar toe. Gezondheid en geluk zijn de meest bijzondere factoren uit ons aards bestaan. Ik hoef niemand meer te vertellen dat je moet leren houden van... Geniet, geniet van elk moment! Dat is wat ik jullie allen toewens in 2008.

Nu al onze feestactiviteiten voorbij zijn, het vuurwerk is afgestoken en de olie-bollen zijn verorberd, bereiden we ons alweer voor op het jubileum van de 100 jaar oude KNBLO-NL. De winterserietocht in maart vanuit de Vresselse Hut in Sint-Oedenrode is onze bijdrage aan de serie jubileumtochten van de jarige wandelsportorganisatie. Maar hierover later meer.

Op 1 maart vindt onze jaarvergadering plaats. Hier zullen ook enkele verschuivingen plaats binnen het bestuur. Wil je hier je stem uitbrengen, noteer dan vast de datum in je agenda!

Ik eindig met mijn bekende leus:

ALLEN AAN DE WANDEL!

Tot ziens op de komende wandeltocht in Heeswijk

-Marinus van Roosmalen-
voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 2812060 / 040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer ruim acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Een aantal vaste deelnemers levert een structurele bijdrage aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT-wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
15 jan	Door Utrecht in Brabant	Café Dorpszicht 013-5091209 Dorpsplein 2, 5094 GJ Lage Mierde
29 jan	de Mildertroute	A.C. Restaurant 0495-633356 Rijksweg A2, nr. 75, 6004 RW Nederweert
12 feb	de Maasheggen	Café de Wijngaerd 0485-361629 Dorpsstraat 16, 5441 AC Oeffelt
26 feb	Visvijvertocht	Hengelsportver. Venbergen 040-2043108 de Oase z/n, 5555 XV Valkenswaard
11 mrt	de Groote Peel Ospel	Bez.centrum Mijl op Zeven 0495-641780 Moostdijk 15, 6035 RB Ospeldijk

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
15 jan	't Riethof
22 jan	Oud Rooy
29 jan	Vresselse Hut
5 feb	Den Toel
12 feb	De Beckart
19 feb	't Riethof
26 feb	Oud Rooy
04 mrt	Den Toel

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 - 475467 of
Betsie van Mil 0413 - 475454

CLUBREIZEN 2008

29 maart	GR 56	Manderfeld-Auel	24-19 km
26 april	GR 5	Vielsalm-Burg Reuland	26-21 km
28 juni	GR AE	Spa-Aywaille	25-19 km
23 aug	GR 576	Clavier-Hamoir	26-21 km
20/21 sept	Eifel	weekendreis met verblijf in JHB alleen bij voldoende deelnemers!	
		za: Daun-Manderscheid	17 km
		zo: Manderscheid-Kyllburg	20 km
25 okt	GR 577	Durbuy-Marche en Famenne	23-17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: welke tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.
Gironummer: 706801 t.n.v. OLAT Weert

Inschrijfgeld (prijzen onder voorbehoud):

Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen: Eindhoven NS (Futlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: St-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert

0495 - 537775 of 06 - 13011144

toon.van.wordragen@hetnet.nl

OLAT WINTERSERIE

Startbureau:	Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie. Inschrijving vanaf 07.30 uur.	
Afstand/starttijd	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km	17.00 uur
	60 km (alleen 16 mrt)	19.00 uur
Kosten:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 en 40 km	€ 4,00

Inschrijfgeld is inclusief verzorging onderweg (koffie, thee, soep, brood, etc). Korting: OLAT-leden € 2,00 en wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor de winterserietocht in maart gelden aparte eenheidstarieven omdat dit tevens de KNBLO-jubileumtocht is.

Nordic Walking 10-15-20 km start om 11.00 uur
30-40 km start om 09.30 uur

Informatie: Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax +31(0)413 475467
of +31(0)495 450325
winter@olat.nl, www.olat.nl

AGENDA

Datum	Startpunt
20 jan 2008	Heeswijk-Dinther café-restaurant Aquarest 5473 VX Merstraat 30b
17 feb 2008	Leende café Du Commerce 5595 AA Langstraat 8
16 maart 2008	Nijnsel / Sint-Oedenrode NB: tevens jubileumtocht KNBLO-NL de Vresselse Hut 5491 PA Vresselseweg 33 Ook 60 km: start 07.00-07.30 uur

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16 Regina Martens - de Kok	Rijsbergen
16 Wim Vorstenbosch	Veghel
17 Nellie Leijssen	Eindhoven
18 Bertie Mennen - Boeree	Heteren
19 Andre Loos	Lelystad
20 Wim Suiskens	's-Hertogenbosch
20 Leo van der Heijden	Veghel
21 Toon van Cranenbroek	Nederweert
21 Dini van Asten	Son
22 Roel van der Wijst	Uden
22 Annelies Hellings	Eindhoven

23 Arie de Jong	Berlicum
23 Mirjam Kies	Eindhoven
23 Henk Spaan	Beek en Donk
23 Betty van Genugten	Sint-Oedenrode
24 Wilma van Buel	Milheeze
24 Ronald Menting	Eindhoven
24 Marijke van Bussel	Eindhoven
25 Cees Gutteling	Melissant
26 Dirk Dijkhuizen	Best
26 Peter van Erp	Sint-Oedenrode
26 Riet Wassenberg - Derks	Boekel
26 Franka Bouwmans	Best
26 Jordi Pauw	Heeze
27 Bep Ghijssens	Boxtel
27 Bert Bosmans	Valkenswaard
28 Michel van Krimpen	Maarsse
28 Jan Leguis	Veldhoven

28 Toos Snoeijen - Verbeek	Heeze
28 Jennie v/d Hurk - Diender	Helmond
30 Reinout Raymakers	Oss
30 Bep van der Voort - van der Vooren	Uden
30 Antoon Asveld	Sint-Oedenrode
31 Oda Taks	Sint-Oedenrode
31 Hein Dirks	Bladel
31 Bert van Hoef	Vierpolders

FEBRUARI

1 Diny van Rooy	Sint-Oedenrode
1 Martin Rijkers	Gemonde
1 Mieke van Eert - Brouwers	Heeze
1 Corrie de Louw	Nederwetten
1 Frank Geubbels	Helmond
1 Marie-Anne Kuus-van de Wouw	Moergestel
2 Winnifred van den Boom	Eindhoven
2 Wilma van Aggelen - Krekel Kelderman	Deurne
2 Bram Stelling	Eindhoven
2 Pierre Emans	Weert
2 Ingrid Brinksma	Geldrop
2 Els Kleemans	Prinsenbeek
2 Nellij van Hal-van Wagenberg	Rosmalen
3 Ronnie Timmermans	Veghel
3 Justine van Vugt - Willems	Leende
4 Christine van den Hurk - Zweens	Helmond
4 Dick Jacobs	Sint Michielsgestel
4 Marijke Duijvesteyn	's-Gravenzande
4 Ciel van Wichen	Eindhoven
4 Nelly van Veghel	Veghel
5 Leona van der Hagen	Helmond
5 René de Vries	Weert
6 H. Vanderdonckt	Uden
7 Ernst Westerhoff	Drunen
7 Betsie van Mil	Sint-Oedenrode
7 Mary Berkhof - Pfeiffer	Uithoorn
7 Janny Tjibbosch - Waegemakers	Heeswijk-Dinther
7 Roderick Baart	Uden
8 Joop Wesseling	Berlicum NB
9 Cor Donkers	Nuenen
9 Frans Joosen	Best
9 Willem de Vries	Veldhoven
9 Elly Claassen	Heeze
10 Ria van Breda	Haren NB
10 Henk Vink	Schelluinen
11 Martin de Wit	Leende
11 Jan Cortenbach	Shanghai
11 Paul Franken	Heeze
11 Gerda van Bakel	Sint-Oedenrode
12 Yvonne Hellings - Fraters	Helmond
12 Esther Sweelssen	Sint-Oedenrode
13 Berrie Nijjens	Deurne
13 Kor Zijlmans	Kaatsheuvel
13 Ad van Laarhoven	Sint-Oedenrode
15 Toon van Wordragen	Weert
15 Piet Royackers	Nuenen
15 Mieke Raaijmakers	Veghel
15 Jolanda Maas	Mierlo
15 Hansje Muzers	Eindhoven

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404,
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Net Janssen

't Raodhusj 13, 5768 AZ Meijel

Dhr. & mevr. Ben & Annemie Giesen - Muijs

Jan van Scorelstraat 9, 5702 BS Helmond

Mevr. Ans van de Wijgert

Postbus 2229, 5500 BE Veldhoven

NIEUWE LEDEN PER 1 JANUARI:

Mevr. Betsie van Casteren

Boekweitstraat 20, 53911 BH Nuland

Mevr. Lies Markus

Pastoor Smitsstraat 11,

5491 XL Sint-Oedenrode

Mevr. Maria Heesmans

Mozartstraat 74, 5751 EM Deurne

Mevr. Annemiek Karels

Landheuvel 1, 5685 BC Best

Dhr. Wil Botman

Rijnstraat 1a, 2382 BE Zoeterwoude

Mevr. Mirjam van den Berg

Kloosterstraat 26, 5391 AB Nuland

Mevr. Mieke van Gog

Wildenborchlaan 40, 5709 RR Helmond

Dhr. Joep Schampers

Wilde Wingerd 18, 5708 DC Helmond

Mevr. Mariet Broekmans

Stationsstraat 99, 5751 HD Deurne

Mevr. Mirjam Koppelman

Geluckweg 1, 5469 NA Boerdonk

Dhr. Wim van Capelle

Paletstraat 7, 6813 DZ Arnhem

Dhr. Rob van Stuivenberg

Venuslaan 39, 5694 TD Son en Breugel

Dhr. & mevr. Wim & Trudy Toonen - Thijssen

Langenboomseweg 126,

5453 JD Langenboom

Dhr. & mevr. Jo & Godelieve van Heeswijk - van Dommelen

Klaroenlaan 22, 5402 PA Uden

Mevr. Elly Claassen

Heezerenbosch 14, 5591 TA Heeze

Dhr. & mevr. Jo en Phily Titulaer

De Beemden 4, 6083 Nunhem

OPZEGGINGEN

Dhr. Heerke van Doorne, Den Bosch

Mevr. Ton van de Heuvel, Eindhoven

Dhr. Ton Trienekens, Eindhoven

Marnix Frijters, Roosendaal

Mevr. Ria Elberse, Oss

Dhr. Wim van de Wal, Veldhoven

Mevr. Quinie Vermeulen, Rosmalen

Mevr. Ans Verbeek, Mierlo

Dhr. Jan Wasscher, Geldrop

PRIKBORD

Er ging iets mis... (1)

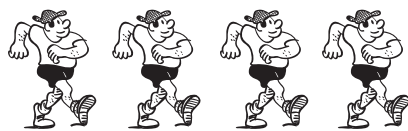
De **puzzelprijsvraag** in het vorige nummer is door technische problemen helaas heel vaag afgedrukt.

We hebben er intussen wat aan gesleuteld en plaatsen deze 'Philippine' hier nog een keer, hopelijk nu wel leesbaar. Kunnen we meteen vertellen dat u de oplossing tot 1 februari kunt inzenden, want ook dat waren we vorige keer vergeten.

Er ging iets mis... (2)

Jan van de Zanden uit Mierlo heeft ons op een foutje betrappt en hecht eraan om dit recht te zetten: het was niet het dorp Gerwen (zoals in het vorige nummer stond) waar zijn wieg heeft gestaan, maar Overakker, ooit een agrarisch buurtschapje en nu bijna opgeslokt door de gemeente Mierlo.

Jan woont dus nog steeds op een steenworp afstand van zijn geboortegrond!

'n Stukje verder lopen...

Normaal staan op deze pagina de lijstjes met **Kennedywalkers en Long Distance Walkers**. Voor een keertje is deze vaste rubriek van Theo Tromp verhuisd. Blader even door naar pagina 25.

ZIEKENBOEG

Het gaat gelukkig weer de goede kant op met **Ruud van der Horst** uit Oss. Dit najaar, tijdens een bergwandeling in Frankrijk, was hij eerst getroffen door een TIA, en daarna in een Frans ziekenhuis ook nog eens door een herseninfarct waardoor hij gedeeltelijk verlamd raakte. Na de repatriëring, half oktober, kon hij vrij snel terecht in de Sint Maartenskliniek in Nijmegen. Daar heeft hij zes weken lang een revalidatieprogramma doorlopen.

Sindsdien traint Ruud dagelijks thuis onder leiding van een therapeut, en dat zal hij nog een hele poos moeten doen. Een woord van bemoediging is welkom. Zijn adres: Kamprechter 15, 5346 WB Oss.

1		8		14				5		7
2	4			7			15	8		
3			11		5	16		1		9
4		2		10		17		11		
5			4	18			10	1		
6		7				6	19			3
7				20		1				8
8				5			1	21		1
9			4			22		3		
10	9	8			3		23			10
11		7		24			6			2
12		9			25			6		10
13				6	4	26		2		6

Bij een goede invulling staat er op de grijze kolommen een zegswijze te lezen met de naam van de auteur. Gelijke cijfers stellen gelijke letters voor

OMSCHRIJVING

1. Wandelstok van Sinterklaas
2. Naam van een kustpad
3. Hiermee begint de naam van een Belgische zusterorganisatie
4. Zoveel jaar bestaat OLAT
5. Is de KNBLO-NL
6. van Rossumpad
7. Organisator van o.a. de Kempenlandtocht
8. Ben je als je een tocht van 100 mijl gewandeld hebt
9. Hier loop je vaak door het water
10. Wegwijzer in de bergen
11. Wandelplatform
12. Begin van een wandeltocht
13. Naar hem zijn veel tochten vernoemd
14. Wandeltocht met strikt tempo o.l.v. een wegkapitein
15. Bijt zich vast in de wandelaar
16. Hier lopen Nordic Walkers mee
17. Deze organisatie beheert natuurvriendenhuizen en wandelpaden
18. Zo begint de naam van een OLAT-lange afstandspad
19. Bekend OLAT-lid
20. Deel van de achternaam van de stichter van OLAT
21. Liefst een rechter en een linker
22. Hier beginnen veel Belgen een wandeling op 28 december
23. Zo wordt een wandeltocht ook wel genoemd
24. Hier vindt jaarlijks het trainingsweekend plaats
25. De Bossche
26. Heb je nodig bij het wandelen

Oplossingen kunnen tot 1 februari gestuurd worden naar het OLAT-secretariaat (zie colofon op pag.2). Onder de inzenders met een goede oplossing wordt een tegoedbon verloot voor een wandelgids naar keuze. Bestuursleden en redactieleden en hun gezinsleden zijn uitgesloten van deelname.

Eindstand OLAT clubkampioenschap 2007

(In de laatste kolom: het aantal deelnames)

1	Marcelino Sobczak	20230	31	54	Wil Timmermans	1930	3	91	Anne Radder	760	1
2	Pé Everaerts	16065	37	55	Jack Hendriks	1880	3		Cor Verschuijten	760	1
3	Ernst Westerhoff	14265	27	56	12 Jeannette v Boerdonk	1791	4	93	19 Mirelle vd Oetelaar	720	2
4	Pieter Boots	13690	31	57	Cees Gutteling	1790	4		Wim Coolen	720	2
5	1 Hanny Klumpkens	12655	25	58	Ad Verbakel	1790	4		Gerrit Legierse	720	2
6	Gerrit Arfman	11235	29	59	Fred Fisser	1730	3		Jan van der Zanden	720	2
7	Boetje Huliselan	11120	16	60	Bart Lutke Schipholt	1640	2		Hans van Ginkel	720	2
8	Hans Pranger	10860	25	61	Frits v Duijnhoven	1635	2	98	Frank Geubbels	710	2
9	Hans de Vries	9370	23	62	Erik Dikken	1630	3		Geert van Dijk	710	2
10	2 Connie Raijmakers	9225	16	63	Paul Canters	1530	3	20	Doortje vd Akker	710	2
	Huub Raijmakers	9225	16	64	13 Jans van Griethuijzen	1505	2		Louis Claassen	710	2
12	Jan Dinnissen	9110	21	65	Wesley vd Gouw	1495	2	20	Hanny van Rijt	710	2
13	Mart Douven	8510	21	66	Jan vd Hurk	1480	3		Ad van Asten	710	2
14	Martien van Achterberg	8280	17	67	Jan van Houtum	1470	3	104	22 Janny den Braber	640	3
15	Ton de Jong	8015	15	68	Theo Gijzen	1440	4	105	Henri Floor	600	2
16	3 Sonja Arfman	7870	22	69	Wim vd Wittenboer	1420	4	106	Cees van Dijk	570	1
17	Gerrit van Haandel	7505	13	70	14 Mariette v Ampting	1405	4	107	Frans vd Horrik	540	1
18	Hugo Prinsen	7150	13	71	Klaas Bakker	1400	4	108	Servee Derks	430	1
19	Rik Weverbergh	6475	13	72	15 Riet Emans	1335	3		Andre Loos	430	1
20	Kees Lambregts	6100	8	73	Hans van Grol	1330	3	110	23 Maria van Hoek	360	1
21	Wim van Gemert	5670	12	74	16 Mariet Douven	1330	4		Bram Stelling	360	1
22	Jelte van der Zee	4805	11	75	Paul Koks	1265	4	23	Jannet van Kleeff	360	1
23	Rob Keetlaer	4680	11	76	Piet van Buul	1255	2	23	Josee Schimmel	360	1
24	Ron Timmermans	4570	8	77	Wim Brooymans	1220	3	23	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
25	4 Mieke Raaijmakers	4115	9	78	Frank Marchand	1120	2		Peter vd Ven	360	1
26	5 Carry Ombelet	3980	12		Adri vd Graaff	1120	2		Ted Liebrechts	360	1
27	6 Rinda Scheltens	3900	8	82	Jos Raaijmakers	1120	2		Louis Vernie	360	1
28	Dirk Donders	3820	9	83	Henk Klinkhamer	1120	2		Hans Bontekoe	360	1
29	Sjef Koolen	3805	8		Hans vd Sanden	1080	3	120	27 Maria vd Oetelaar	350	1
30	7 Henny van de Haring	3780	9		Dirk Belder	1070	3		Theo Tromp	350	1
31	Rolf Craanen	3770	10	17	Monique Barten	1070	3		Leo Schuurmans	350	1
32	Theo Klanke	3700	8		Rinus Ars	1070	3	123	28 Coos Verburg	250	1
33	Rini Welten	3530	8	86	Kees Punselie	1010	2	124	Onne vd Kraan	30	1
34	8 Nicole Nacken	3490	8	87	Ben Duin	1000	2	125	29 Joop Reichenfeld	25	1
35	Co Tops	3480	8	88	Jan van Boerdonk	970	2		Willem Schoonhen	25	1
36	Claude Herman	3260	5	89	18 Betsie Geerts	860	2	29	Mirjam Kies	25	1
37	9 Anja van Kempen	3190	8	90	Piet Bernaerts	855	2				
38	Marco v Heel	3170	4								
39	Cor v/d Heijden	3145	5								
40	Peter Rijkers	3135	8								
41	Gerard Meeuws	3085	7								
42	Evert v Ampting	3080	8								
43	Henk Vink	2510	6								
44	Henk Plasman	2480	3								
45	Frits Mennen	2460	4								
46	Henry Gerrits	2385	5								
47	Jan Warrink	2365	7								
48	Dennis van Reeden	2315	5								
49	Frances Rouppe vd Voort	2300	5								
50	Ton Seetsen	2235	5								
51	10 Dagmar Vos	2190	5								
52	Peter Koolen	2140	6								
53	11 Coby Visser	2050	5								

Programma clubkampioenschap 2008

Datum	Startplaats	Org.	Soort	Afstanden	Beloning	Bonus
25 jan	Den Bosch	B-100	L.A.	100-110 km	430-460	150
27 jan	Amsterdam	LAT	Prestatie	25 km	schema	100
03 feb	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
10 feb	Amsterdam	LAT	Prestatie	30 km	schema	100
16 feb	Horst	Eur	Eur	75-100-125-150 km	350-430-510-600	
02 mrt	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
08 mrt	Lauwersoog	FLAL	L.A.	60 km	250	
08 mrt	Roosendaal	Westhoek	L.A.	80-100-110 km	360-430-460	
09 mrt	Olland	OLAT	P/W	5-10-20-30-50 km	schema	50-100-200-300-500

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

'Clubcompetitie-baas' Ad van Asten:

We zijn wel 'n beetje trots op jullie!

Eerlijk gezegd zijn wij wel een beetje trots op jullie. Niet aflatend bezig zijn met je sport is geen sinecure, en om met Pé Everaerts te spreken: 'soms moet je er ook een beetje gek voor zijn.'

Natuurlijk staan er in ons mooie rijtje van 127 deelnemers ook mensen die maar een paar keer, of zelfs maar één keer de schoenveters steviger aantrokken om een prestatie neer te zetten. Zo treffen we onderaan het rijtje 4 personen die beslist niet voor de prijzen gingen, maar die toch wel een sportieve prestatie wilden neerzetten. Mirjam is altijd in om de sfeer te proeven, Willem liep een heel eind achterstevoren om er zeker van te zijn dat iedereen voldoende werd verzorgd en Onne daagde zijn moeder Joop uit wie eerder binnen zou zijn.

Velen oefenden maanden voor die ene ultieme uitdaging: de Kennedymars van Sittard, Someren, Bergeijk of de Langstraat uitlopen. Weer anderen krijgen de kick van de Bossche 100, de Kempenlandtocht of vinden rondjes wandelen in Weert het einde.

Dan hebben we nog onze snelwandelaars, die in onze competitie niet helemaal tot hun recht komen. Sommigen schnabbelen er daarom wat bij, als het in een of ander park of afgemeten baantje ook om de prestatie gaat: Kees, Ron en Henk zijn daarvan sprekende voorbeelden en moet ik hier eigenlijk Klaas ook niet noemen?

In de loop van het jaar zijn diverse nieuwe namen opgedoken in het rijtje, wij hopen dat we hun naam in de nieuwe competitie weer zullen tegenkomen. In ieder geval hartelijk welkom.

Het is ondoenlijk om alle namen de revue te laten passeren, maar toch wil ik er een paar noemen zonder anderen tekort te doen: Wim van den Wittenboer liep in Someren zijn honderdste Kennedymars, toch een prestatie die niet veel wandelaars hem na zullen doen. Wim proficiat met die mijlpaal.

Anne Radder, na lange afwezigheid weer terug – en hopelijk zien we jou weer regelmatig ergens aan de start.

Klaas Bakker dreigt in de 'vergetelheid' te raken. We waren gewend Klaas boven in ons klassement te treffen met formidabele prestaties op zowel het snelle parkoers als op de lange baan. Nu geeft hij de voorkeur aan een iets te korte afstand waarvoor ik helaas geen bonus in portefeuille heb, maar zo lang de Bossche 100 op zijn ver-

langlijstje staat is er nog hoop! Graag ook een woord van erkenning voor Jans van Griethuizen. Wij hebben met bewondering haar jarenlange prestaties gevolgd en dat waren zeker tochten die respect afdwongen. Bij ons jubileum in oktober wandelde Jans haar laatste 120 km, ze gaat het wat rustiger aan doen, mag het! Jans nog veel wandelplezier bij jouw OLAT.

Een paar andere oude rotten in het vak kuieren tegenwoordig meer in de achterhoede. Neem Theo Tromp, Servee Derks, Paul Canters, Frits van Duijnhoven en Frits Mennen. Toch namen die

nog niet zo lang geleden een 'mooi affiche' waren op de startlijst van menige tocht. Hopelijk lonkt voor hen ook nog steeds een verlanglijstje...

Over Sjef Koolen hoeven we ons vooralsnog geen zorgen te maken; zolang hij op het rechte pad blijft, zal het hem wel weer lukken. Bovendien heb ik begrepen dat Sjef en Ben Duin samen weer op avontuur gaan in de bergen. Ook Hugo Prinsen en Wim van Gemert zijn weer goed op de terugweg; zij zijn weer klaar om de competitie aan te gaan. En toch ook een aanmoediging voor een paar talenten: Bart Lutke Schipholt, Ton Seetsen, Dennis van Reeden, Marco van Heel, Dirk Donders, Jelte van der Zee en onze Belgische deelgenoot Rik Weverbergh.

Een paar namen zullen we niet meer treffen: Jan Warrink was zo dapper begonnen aan een reeks nieuwe uitdagingen, maar helaas moet hij op doktersadvies voortaan afzien van wandeltochten. Wim Brooijmans neemt na bijna 25 jaar wandelplezier afscheid van OLAT. Wim, het waren leuke jaren.

Helaas ook een afscheid van Piet de Ruijter, een vriend die iedereen trof. Piet: vaarwel en dank voor al die mooie wandel jaren die je onder ons wilde zijn...

Ik verheugde me steeds op het begin van de week, ik wist dan zeker dat er 'post' of telefoon kwam en daarom ook een woord van dank aan Dini die steeds paraat was.

De dames deden het goed in deze competitie en daar met 30 namen vertegenwoordigd is al een mooi plaatje op zich. In de top 10 treffen we Dagmar Vos als nieuwkomer op de 10e plek. Anja van Kempen, Nicole Nacken en Henny van der Haring wandelen al een tijdje mee, en ook dit jaar weer op verdienstelijk niveau.

Rinda Scheltens: ook een nieuweling die van doorstappen weet; we verheugen ons al op het nieuws dat ze voor ons nog in petto heeft. Carry Ombelet blijft het goed doen, ook al moet ze af en toe haar

Wim van den Wittenboer: 100 Kennedymarsen

Ron Timmermans: 'beetje bijsnabbelen'

Jans van Griethuizen: laatste 120 km gewandeld

vriend en toeverlaat terzijde staan... Mieke Raaijmakers zien we zeker nog meer hoge ogen gooien, 4115 punten in negen pogingen is geen kleinigheid.

Sonja Arfman verbaasde ons allemaal. Ons tienermeisje dat met beide benen op de grond staat, levert de één na de andere prestatie waarbij de Kennedymars haar evengoed afgaat als een sprintje van 10 km. Een veelbelovende toekomst staat haar te wachten en we kunnen alleen maar hopen dat die toekomst ligt in de wandelsport; Sonja, succes!

Al wat langer loopt Connie Raijmakers mee. Samen met Huub graag geziene gasten bij tochten in binnen- en buitenland. Dat het hen goed vergaat bewijst hun klassering. Connie en Huub proficiat. En de winnaar bij de dames, ook dit jaar weer: Hanny Klumpkens. Hanny, van harte, en die beker die is je gegund. Ik heb begrepen dat jou na de zomer een andere uitdaging wacht. Veel succes en harmonie op dat pad!

Bij de heren vinden we ook veel nieuwkomers in de top. Daarom te beginnen bij Ton de Jong, een trouwe beller na ieder tocht die voltooid werd. Ton, hopelijk blijft jouw telefoon het nog lang doen. Martien van Achterberg, we hebben elkaar ontmoet, dus ook hier hopen we op voortzetting van de ingeslagen weg. Mart Douven hoort al een beetje bij de kennissenkring en maakt hopelijk ook samen met Mariet nog veel mooie tochten.

Jan Dinnissen, ons vaste aanspreekpunt op de zondagavond. Jan, we zijn er ook volgend jaar weer, dus bel maar! Hans de Vries toch nog op een mooie negende plek geëindigd. Ondanks dat de organisatie jouw volle aandacht eiste, wist je je mooi te handhaven in de top. Ook jij gaat komend najaar een uitdaging aan, waarmee we jou van harte succes wensen.

Hans Pranger, voor wie de 80 of iets boven de 100 geen probleem is, is iemand om in de gaten te houden. Succes.

Carrie Ombelet (l), 'tweede man' Pé Everaerts (r)
Henk Plasman & Boetje Huliselan (onder)

Boetje Huliselan, een wandelvriend waar we trots op zijn. Ondanks een mankementje toch nog in de top, en wat belooft dat voor de toekomst. Boetje, succes.

Gerrit Arfman ('de opa van') – een wandelaar die goed uit de voeten kan. Hopelijk heb je, samen met jouw kleindochter, jouw draai bij onze club gevonden. Pieter Boots, altijd in voor een praatje en goedlachs hopelijk kan ook jij jouw draai bij onze club vinden. Succes bij de uitdagingen die je zeker aangaat.

Ernst Westerhoff heeft ook dit jaar weer getoond dat hij een fantastische sportman is. Ernst maakt keuzes uit het aanbod aan tochten. Jouw grote uitdaging staat er aan te komen. Proficiat en succes.

Pé Everaerts, kwam, zag en werd tweede. Pé liet regelmatig van zich horen en samen bespraken we dan 'hoe het gegaan was'. Via Pé bleef ik vrij goed op de hoogte van het wandelgebeuren in het land. Om bij te blijven, moest Pé regelmatig een weekendje van huis. Het is dan ook niet voor niets dat hij zich liet verleiden tot de uitspraak die ik aan het begin van dit 'eerbetoen' al heb neergeschreven.

Pé heeft mij verteld dat hij stopt met ieder weekend zichzelf achterna wandelen. Niet dat hij verloren is voor de wandelsport; hij heeft een nieuw doel gevonden in de Euraudax. Pé, proficiat met het resultaat dat je hebt neergezet en alle succes voor de toekomst. Als er een tochtje uit ons lijstje bij zit hoor ik dat graag.

Marcelino Sobczak is een klasse apart. Toen hij vorig jaar clubkampioen werd, dacht ik: 'Mooi, en zie dat nog maar eens te herhalen'. We kennen het resultaat en dat mag er zijn. Bij twee Kennedymarsen wist Marcelino de pers te halen vanwege uitzonderlijke prestatie. Daarnaast bracht hij ook nog centurion races in Engeland en Amerika op zijn naam. Marcelino, we wensen jou een goede coaching, onontbeerlijk om in de race te blijven.

Iedereen een goed wandeljaar en hopelijk treffen we elkaar weer in de competitie of anders op de gewone wandelwegen.

-Ad van Asten-

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
27 jan	Amsterdam	De LAT	Winterserie LAT, 25 km prestatiewandeltocht en 5 & 10 km snelwandelen op baan, atletiekver. AV23, Radioweg 89, Amsterdam. Start 12:00 uur. Inschrijven bij start. Nadere info: 020 - 690 00 36 of www.delat.nl
3 feb	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatiewandeltocht, Langepad. Start 11:00 uur. Inschrijven bij start. Nadere info: Hans van der Knaap, 010 - 466 20 15 of Gijs den Ouden, 0181 - 624046 of via www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
9 feb	Gent	KNAU	NK indoor 5 km snelwandelen, Inschrijving gesloten.
10 feb	Amsterdam	De LAT	Winterserie LAT, 30 km prestatiewandeltocht en 5 en 10 km snelwandelen op baan, zie 27 januari Start 11:00 uur. Inschrijven bij start. Info: Hans van der Knaap, 010 - 4662015, of Gijs den Ouden, 0181 - 624046 of via www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl

BAR EN BOOS WEER BIJ 3^e WINTERSERIE RWV

Op 2 december hield RWV voor de derde keer dit seizoen snelwandelwedstrijden en prestatiewandeltochten op een parcours nabij de Kralingse Plas in Rotterdam. De weersomstandigheden waren bar en boos. Regen en veel wind. Voor 45 personen was dit toch geen reden om niet aan de start te verschijnen.

Van onze vereniging trotseerden 7 personen de weersomstandigheden. Van hen was Marcelino Sobczak de snelste. Hij liep de 10 km met een snelheid van ruim 11 km/uur. Ron Timmermans en Boetje Huliselan waren ook goed op dreef. Zij liepen deze afstand ruim 10 km/uur. Dennis van Reeden, die gelukkig geen last meer had van zijn scheenbeen, mocht een nieuw persoonlijk record op zijn naam schrijven door voor het eerst onder de 63 minuten te finishen.

Pé Everaerts liep in de prestatieklasse ook een nieuw persoonlijk record. Carry Ombelet sloot de gelederen en trotseerde zo het langste van iedereen de slechte weersomstandigheden. Op de 5 km was van onze vereniging Klaas Bakker weer actief. Hij wandelde deze afstand ruim 9 km/uur en eindigde daarmee op een zesde plaats.

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen in R'dam, 2 december

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	49:24	12,1
2	Victor Mennen	Av Unitas	1963	49:27	12,1
3	Dirk Bogaert	ACME (B)	1958	49:59	12,0
4	Pedro Huntjens	av Unitas	1967	52:17	11,5
5	Marcelino Sobczak	av Unitas 1)	1968	53:30	11,2
9	Ron Timmermans	RWV 1)	1982	58:12	10,3
10	Boetje Huliselan	OLAT	1955	58:43	10,2
16	Dennis van Reeden	OLAT	1989	1:02:55	9,5
23	Carry Ombelet	OLAT	1971	1:18:32	7,6
P5	Pé Everaerts	OLAT	1951	1:07:48	8,8

1) Ook lid van OLAT

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen in R'dam, 2 december

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Ronald Maas	RWV	1987	26:41	11,2
2	Peter van Hove	av Brabo (B)	1981	30:25	9,9
3	Ad van Oijen	av Weert	1944	30:49	9,7
4	Gerrit Riezebos	RWV	1959	30:59	9,7
5	Liesbet Desmet	av Duffel (B)	1982	32:44	9,2
6	Klaas Bakker	OLAT	1937	32:48	9,1

HOUTWIJKKERSTLOOP: 10 KM SNELWANDELEN

Athletiekvereniging Flevo Delta organiseerde 15 december de Houtwijkkerstloop in Dronten. Om 13:00 uur klonk het startschot en stoven een heleboel hardlopers en 8 snelwandelaars weg.

Onder de snelwandelaars was Dennis van Reeden van OLAT. Het was erg druk met hardlopers en Dennis stond niet vooraan. Pas na een kleine 2 minuten passeerde hij de startstreep.

Maar daarna verliep het snelwandelen erg voorspoedig. De eerste 5 km werd in 32 minuten afgelegd en de tweede 5 km zelfs in minder dan 31 minuten. Na aftrek van de verloren tijd bij de start resulteerde dit alweer in een nieuw persoonlijk record.

SPORTIEF- EN PRESTATIE- WANDELEN IN OLLAND: LEUK VOOR IEDEREEN!

Het Rooise kerkdorp Olland is zondag 9 maart weer het toneel van het jaarlijkse sportief- en prestatiewandelen van OLAT. Een must voor de snelwandelaars onder ons, maar zeker ook leuk voor iedereen die ook eens zijn of haar wandelprestaties in cijfers uitgedrukt wil zien. Kom het gewoon eens proberen!

Op een verhard parkoers van 2372 meter kunnen afstanden worden afgelegd van naar keuze 5, 10, 20, 30 en 50 kilometer. Alleen bij de laatste afstand geldt dat deelnemers een gemiddeld tempo van minstens 7 km per uur moeten halen; de rest mag ook langzamer worden gewandeld.

Deelnemers in de prestatieklasse ontvangen na afloop een diploma met de gewandelde afstand en de tijd waarin zij die hebben afgelegd. De 'echte' snelwandelaars worden door een jury beoordeeld en wandelen volgens richtlijnen van de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie.

Het evenement vindt plaats in ontmoetingscentrum De Holm, Pastoor Smitsstraat 40 in Olland. Het startschot voor de 50 km is klokslag 10:30 uur; de 30 km vertrekt stipt om 11:30 uur; de 20 en 10 km om 13:30 uur en als laatste de 5 km om 14:30 uur. Op alle afstanden dient men uiterlijk 17:40 uur over de finish te komen.

Inschrijven kan tot 1 maart, via www.olat.nl of met een inschrijfformulier dat verkrijgbaar is bij wedstrijdsecretaris Hans de Vries. Na-inschrijven kan tot een half uur voor de start.

De kosten zijn afhankelijk van de gekozen afstand en variëren van € 3,50 (5 km) tot € 10,- (50 km).

OLAT-leden genieten 50% korting indien zij zich vóór 1 maart inschrijven.

Voor KNAU-leden is de korting 25% en voor Bondsleden 50 cent. Deze kortingen zijn niet stapelbaar.

Voor eten en drinken wordt gezorgd; dit is inbegrepen bij het inschrijfgeld.

Houtwijkkerstloop Flevo Delta te Dronten, 16 december 2006

Plaats	Naam	Ver.	Geb.	Brutotijd	Nettotijd	km/u
1	Pedro Huntjens	Unitas	1967	53:20	53:19	11,3
2	Hans v.d. Knaap	RWV	1959	54:25	54:23	11,0
3	Theo Koenis	De LAT	1951	56:46	55:35	10,8
4	Fred Röhner	Unitas	1950	1:01:00	1:00:47	9,9
5	Dennis v. Reeden	OLAT	1989	1:04:42	1:02:51	9,5

Zeven vragen aan Marcelino Sobczak

Clubkampioen Marcelino Sobczak, die op 18 november j.l. de centurion race in Texas naar zijn hand zette, is de tweede USA-centurion met de Nederlandse nationaliteit. (De eerste was in 2000 de Nederlandse Cristina Elsinga; als derde en vierde in dit rijtje plaatsten zich Frank van der Gulik en Marcel Dekker). In de Europese ranglijst van USA-centurions staat Marcelino op nummer 12. Maar bovenal is hij de allereerste Nederlander die winnaar werd van een Amerikaanse race. Best bijzonder dus. Vandaar dat we een serie vragen op hem afvuurden.

1. Wanneer heb je besloten naar Texas te gaan?

Al vrij vroeg in het jaar; zodra duidelijk was dat het ná de NK 50 km viel en ik geen belangrijke wedstrijden meer had. "Een leuke afsluiter van het jaar", dachten Carry en ik. Maar je moet wel gek zijn om aan het einde van een loodwaar seizoen 161 km als afsluiter te willen...

2. Waarom juist daar? Er zijn vast wel meer centurion races in de Verenigde Staten.

Er zijn er twee. De andere is in Colorado en viel aan het begin van het jaar; dat was dus uitgesloten. Texas was de enige optie. En na alle verhalen over het wilde natuurschoon leek het mij wel wat. De enige horden waren de tijd en de financiën – zo'n reis kost een lieve duit!

3. Hoe heb je je voorbereid op dit transatlantische avontuur?

Het klinkt misschien arrogant, maar mijn vrees was niet of ik het zou halen, maar hoe. Daar zit de kneep: ik wil nou eenmaal altijd winnen. Omdat ik het hele jaar al op een vrij hoog niveau draaide, was de voorbereiding op zich vrij simpel. Ik moest alleen heel blijven en het lichaam laten bijtanken na het zware seizoen. Dat uitrusten was het moeilijkste. Ik geef tegenwoordig les op de atletiekvereniging en volg zelf ook les. Twee dagen voor vertrek was er nog het jaarlijkse trainingsweekend.

4. Kon je vooraf aan voldoende informatie komen?

Nee, dat was extreem moeilijk, ondanks dat ik behoorlijk handig ben met Google. De informatie was summier en bleek naderhand ook nog eens incorrect of onvolledig. Dit heeft mij in Amerika van veel slaap beroofd en veel ergernis opgeleverd.

Het moderne imago van Amerika geldt echt alleen in verstedelijkt gebied. Zo was het in het begin niet eens mogelijk om vanuit het hotel contact te leggen met het thuisfront! Vervoer was ook een groot probleem. Openbaar vervoer bestaat uit twee Greyhound-bussen per dag tussen de grote steden. Taxi's zijn zeer prijzig en voet- of fietspaden kent men niet. Op de freeway raast het verkeer met 80 km/u langs je heen. Noodgedwongen hebben we toch grote stukken gelopen.

5. Is het lopen in de Verenigde Staten vergelijkbaar met hier?

Lopen in het buitenland is altijd anders dan in Nederland. Ik heb intussen een aantal landen gezien tijdens wedstrijden en kan met stelligheid zeggen dat wij de zaken hier het beste voor elkaar hebben, ook wat betreft de verzorging. In

Nederland krijgen de deelnemers alle aandacht; in Texas moesten we het zelf uitzoeken. De race viel daar samen met een hardloop-evenement. Tot 10 minuten voor de start wisten we niet eens wie er aanwezig waren namens de Centurion Vereniging USA. Wel hebben we héél veel lof gekregen van de echte toplopers, die zeer onder de indruk waren van onze prestaties. Leuke en goede reclame voor ons dus.

Het parkoers was een echt hardloop-parkoers, totaal niet berekend op wandelen, laat staan snelwandelen. Veel gaten, diepe lange sleuven en een golvende ondergrond, zodat het afwikkelen van een snelwandelpas bijna onmogelijk was. Na afloop moest ik zelf bij de organisatie informeren of ik alle rondes had gelopen, want ze hadden niet eens in de gaten dat ik finishte. En naderhand ontdekten we ook nog dat het parkoers niet goed was opgemeten, per ronde was er een afwijking van minstens 40 meter. Tel uit je winst bij meer dan 50 rondes te gaan.

Verder heb ik een groot deel van de tijd met een heuptas gelopen, want er waren geen voorzieningen waar je bijvoorbeeld je spullen kon achterlaten of omkleden. Ook snapt de organisatie niet hoe een snelwandelaar zijn wedstrijd loopt. Wij eten en drinken namelijk zonder stil te staan en wij hebben behoefte aan melkproducten, brood en fruit. Maar fruit was daar extreem duur. Een kilo sinaasappels kost wel 8 dollar! Het ergste was wel het gebrek aan banaan, omdat dit een bron is van calcium, kalium en magnesium, tegen verzuring. Het enige dat je er kon krijgen was dikke pasta met gesmolten kaas, hamburgers of heel erg zoute, dikke soep. Drinken was ook een probleem – en dat terwijl de zon de hele dag stond te bakken, zonder een zuchtje wind of schaduw op het parkoers. Ze hadden er water van gecrushed ijs en koude sportdrank, wat zo'n maagkramp veroorzaakte dat ik zelfs twee keer de wedstrijd even moest staken. Naderhand was er alleen lauwe cola omdat schijnbaar niemand die wilde hebben. Daar heb ik de hele race op uitgelopen. Ik denk dat ik onderweg wel 11 kilo lichaamsgewicht ben kwijtgeraakt, waarvan 5 kilo water! Na thuiskomst woog ik nog steeds 4 kilo minder dan eerst.

6. Zou je nog een keer terug willen naar Amerika?

Ja, ik wil terug, maar dan voor de 48-uurs wedstrijd. Het plan is dit snelwandelen te doen en een afstand boven de 200 mijl neer te zetten. Probleem is de financiën. Mijn hoop is nog steeds om sponsors te vinden, want om op topniveau te kunnen presteren moet je minimaal 1 verzorger mee hebben en dat is duur. Verder staat Colorado nog op de verlanglijst.

7. Heb je nog meer bijzondere plannen?

Komend jaar opnieuw winnen in Engeland als het kan! Geen Nederlander heeft dat ooit tweemaal achter elkaar gedaan. Verder staat de Deutschland Lauf (1200 km non-stop) en de Europa Loop (3000 mijl in 64 dagen) in de planning. En natuurlijk mijn voorbereidingen voor Parijs-Colmar. Maar alles is afhankelijk van sponsors en tijd. Hoe meer sponsors, hoe meer tijd er blijft. Ook moet Carry erachter blijven staan. Zolang dat het geval is blijf ik doorgaan.

Let op: aanmelden kan tot 14 dagen voor vertrek

Extra clubreis op 26 januari naar de Voerstreek

Het is een deel van de feestgangers in Nijssel wellicht ontgaan, maar aldaar kon men reeds intekenen op een extra clubreis, op 26 januari naar de Belgische Voerstreek. Dat is lekker dichtbij, en scheelt dus in de reisduur zodat de wandelaars op tijd weg kunnen en niet overvallen worden door het vroege donker.

Al 45 liefhebbers hebben zich aangemeld, maar er is nog plek in de bus (plus eventueel een klein busje) waarmee Toon van Wordragen deze reis zal ondernemen.

De tocht gaat van Sint Martens Voeren naar het Drielandenpunt in Limburg. Het is een pittig stukje van de GR 128, die dwars door België loopt vanaf de kust naar Aken en bij onze zuiderburen bekend staat als de 'Vlaanderenroute'.

De Voerstreek ligt ten oosten van de Maas en is behoorlijk heuvelachtig. De Vlaamse

enclave in Waals gebied timmerde vroeger vooral aan de weg vanwege de taalkwestie, maar tegenwoordig wordt het imago vooral bepaald door het ruim aanwezige landschappelijk schoon. Zo staat het gebied bekend om zijn vele natuurlijke bronnen. Op allerlei plaatsen borrelt helder water zomaar uit de heuvelwanden op. Verder telt de Voerstreek een zestigtal

dassenburchten, die bij elkaar tot 200 bewoners hebben. Een record.

Verder kan men aan de hoogstam-boomgaarden zien dat dit van oudsher een fruitstreek is. Met bijzondere produkten, zoals het uit sleedoorpruimpjes gestookte 'Voerdrupke' (jenever), appelwijn en zelfs een biersoort op basis van de appel- en perenstroop die hier ook gemaakt wordt.

De GR 128 volgt min of meer de Voervallei, soms hoog boven de rivier, dan weer langs de oever. Richting de Nederlandse grens wacht een flinke klim naar het Drielandenpunt op de Vaalserberg. Met 323m boven zeeniveau meteen het hoogste punt in de totale Vlaanderenroute.

Tot 14 dagen voor vertrek kan iedereen zich nog aanmelden. De betaling verloopt via de gebruikelijke procedure. Zie pagina 5.

Winterserietocht Heeswijk-Dinther

Op ontdekkingsreis door nieuwe natuur

De winterserietocht vanuit Heeswijk mag best een ontdekkingsreis genoemd worden – zowel voor onze parkoersbouwer Ad Verbakel als voor de wandelaars. De routes voeren door enkele stukjes buitengebied die eerder nauwelijks toegankelijk waren, maar recent zijn (of nog worden) herontwikkeld voor wandelaars en fietsers. Sommige paadjes zijn zo nieuw dat ze nog op geen enkele kaart te vinden zijn. Maar wel door Ad!

Staatsbosbeheer gunt OLAT zelfs de primeur van een horecarust in hun nagelnieuwe ontmoetingscentrum nabij de schaapskooi in het Wijboschbroek. Officieel gaat dit gebouw namelijk pas op 1 maart open voor het grote publiek.

Het belooft 20 januari een afwisselende tocht te worden, deels over droge zandgronden, deels door behoorlijk drassig terrein, met bossen, waterpartijen en echt Brabants boerenland. De wandelaars starten vanuit café-restaurant 'Aquarest' op het terrein van camping de Wildhorst, in de bossen even ten noorden van Heeswijk. Na het passeren van het openluchttheater verlaat men de bossen in de richting van het riviertje de Leigraaf. Via

het gehucht Kameran wordt vervolgens kasteel Heeswijk aangedaan, waarna op weg naar de Zuid-Willemsvaart de eerste wagenrust wacht.

De deelnemers op de 10 en 15 km steken het kanaal niet over, maar de overige afstanden doen dat wel. Door een bosje en langs het riviertje de Aa bereiken zij het Wijboschbroek. Behalve deze uitgestrekte bossen heeft Staatsbosbeheer ook de zuidelijk gelegen akkers en weilanden aangekocht voor herontwikkeling. Het is een mooi en rustig gebied. Tussen de landerijen zijn nieuwe paadjes aangelegd met aan weerszijden een beplanting van heggen.

De 20, 30 en 40 km trekken een heel eind

gezamenlijk op. Bij Veghel steken ze via een voet/fietsbrug weer het kanaal over, volgen even de oude spoorbaan langs het industrieterrein en slaan dan af in noordelijke richting. Daar werken de gemeente Veghel en waterschap de Aa gezamenlijk aan een 'masterplan' voor het mooie, landelijke gebied rond de ijsbaan. Het gaat hier om zeer laag gelegen en dus natte gronden, maar de nieuwe knuppelbruggen zullen de voeten wel droog houden.

Bij de ijsbaan keren de wandelaars op de 20 km terug naar Heeswijk. De rest loopt nog een eindje door naar Vorstenbosch en de Bedafse Bergen. Na de tweede caférust volgt weer een splitsing: de 40 km maakt achter Vorstenbosch een flinke lus, eerst over vrij nieuwe boerenlandpaadjes nabij het riviertje de Leigraaf, dan dwars door de Bedafse Bergen en via een wagenrust weer terug. De 30 km pakt maar een klein stukje Bedafse Bergen mee, en draait al eerder af naar de Dintherse Heide, waar eveneens een wagenrust gepland is. Daarna volgt het laatste stukje terug naar de Wildhorst.

Informatie over starttijden, inschrijfgeld etc. staat op pagina 5.

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (39)

Bergwandelen in Goms/Wallis kan op zich een vermoeiende bezigheid zijn. Daarom is het goed om af en toe eens een dagje te luieren of om op je gemak een rondgang door de oude dorpjes te maken om de eeuwenoude bouwstijl en de historische bezienswaardigheden te bewonderen. Tegelijkertijd ontstaat er ook een beeld over de vroegere leefomstandigheden.

In bijna elk Bürgeramt valt wel iets te vernemen en voor de liefhebber biedt het kerkarchief van Münster open boek. Zo weten ook opschriften op grafzerken, herinneringsstenen en plakaten het nodige te vertellen over lawines, branden en ander onheil.

Het merendeel van de eeuwenoude woonhuizen en stallen staat op een fundament van zwerfkeien, waarop het bouwsel uit larikshout is opgetrokken. Hierbij valt op, dat de toenmalige bouwtechniek in de hedendaagse bouw nog steeds toepassing vindt.

Vrijwel elk huis is vorstvrij onderkelderd en de dakbedekking bestaat veelal uit gestapelde simpele plankjes, die evenals het huis door het zonlicht zijn bruingebrand. Vaak is in de voorgevel of in 'n balk in de Wohnstube een tekst gebeiteld, zoals:

'Wer buwen will muss Zit und Spis haben'
of:

*'All mein Anfang zu jeder Frist
geschehe im Namen Jesu Christ
Er stehe mir bei früh und spät,
bis all mein Thun ein Ende hat.
Hüte dich vor allzu schnellem
und allzu viel Versprechen
Es könnte dir schwer fallen,
dein gegebenes Wort zu brechen'*

En wat nu komt kan menigeen in zijn zak steken:

*'Jedes Ding an seinem Ort
spart viel Zeit und böse Wort'*

*'Nicht der, der viele Aecker hat ist reich,
sondern derjenige, der einen hat und damit
zufrieden ist'*

En slapen onder een balk met een in gebeiteld 'Anno 1634' en 's nachts voor een boodschap naar de stal komt ook niet alle dag voor.

Verbanningsoord

Maar vlak bij dit alles ook de geschiedenis van Goms niet uit. Daaromtrent zijn verhalen te over; het Gerental is er zo een.

Dat gaat als volgt: waar de plaats Oberwald ongemerkt overgaat in het dorpje Unterwasser stroomt een wilde beek, de Goneri. Een breed pad volgt die beek stroomopwaarts naar het dik 150 meter hoger gelegen Gerendorf, een buurtschapje bestaande uit een handvol huizen en twee kapellen.

Een kroniek uit 1903 zegt kort samengevat, dat er ooit twee bloeiende dorpen zijn geweest, die in 1419 door de Berner gebrandschat en nimmer herbouwd zijn. De overlevenden zouden daarna

hun resterende armzalige eigendommen en grondbezit verkocht hebben aan de steden Brig en Visp. Zij behielden wel het beheer onder bestuur van een vrijrechter.

En zo gaat ook het verhaal, dat het daarna tevens een verbanningsoord voor geboefte uit Goms en Brig is geweest, dat tegen het einde van de straf permissie kreeg om te voet naar Münster te gaan om daar in de kerk schuld te belijden. Jaarlijks werd er over leven en dood recht gesproken; voor het laatste diende een galg, die te vinden is langs een historisch paadje bij Ernen. Het zijn 3 stenen zuilen, elk 4,2 meter hoog en in driehoek geplaatst (foto).

Gerendorf +1535m is idyllisch gelegen op een uitloper van de Hungerbärg met aan de voet het Gerenwasser, een ruige bergbeek, die met donderend geraas naar omlaag stort, ondertussen een waterkrachtcentrale voedt en vervolgens de Rhône instroomt. Logisch, dat op zo'n indrukwekkend punt de nieuwsgierigheid toeslaat om een kijkje in het Gerental te nemen. Maar dan moeten wel even alle zeilen worden bijgezet om bij het hoger gelegen toegangspaadje te komen.

Vóór de desastreuze vloedgolf in 1987 was het een hele bedoening om over

dat paadje - weinig meer dan een spoor voor het bergvee - vooruit te komen. Om de haverklap liep het vast en moest vrij baan worden gemaakt tussen één grote zee van bloeiende heesters over een ruige, stenige en soms modderig bedding net zo lang totdat je er genoeg van had. Maar als troost, overal vogels met hun vrolijk gezang.

En nu ná die rampspoed? Dicht bij de waterval heeft het oorspronkelijke paadje plaatst gemaakt voor een breed stevig werkp pad, dat moeiteloos het Gerental inloopt. Het uitzicht richting gletsjer is overweldigend en van de vroegere grillige bedding is weinig meer over. Al snel zal blijken, dat niet de mens maar de vloedgolf zelf het dal onder handen heeft genomen!

De gewelddadige lawine met stenen en boomresten heeft het dal als het ware aangeveegd en van groot naar klein een steeds breder wordende waaier aan stenen en gruis achtergelaten. Het jaarlijkse smeltwater met graskluiten en

steengruis helpt nog een handje mee door de gaten op te vullen. Alles bijeen lijkt het wel een vernieuwd stroombed, waardoor zowel de beek als het werkp pad zijn weg hebben gevonden.

Het wandelt verrukkelijk, geen belemmeringen of wat dan ook en alsmaar watergeruis; de vogels doen als vandoeds hun best. Maar ter hoogte van de kaart aanduiding 'Schweif +1778m' houdt het pad het van de ene stap op de andere voor gezien en komt er werk aan de winkel.

Wat blijkt, de zo vriendelijke gruisbedding gaat abrupt over in steeds groter wordende keien. Ongemerkt ben je de gletsjer aan de horizon steeds dichterbij genaderd en ligt het voor de hand, dat je graag verder wilt. Dan maar tussen de keien door en als het niet anders kan er overheen. Dat gaat net zo lang tot dat je het echt voor gezien houdt en dan hoeft die gletsjer ook niet meer zo nodig.

Intussen is de dag al een flink stuk ge-

vorderd en lijkt het wijs om terug te gaan. Laat er nou - al rondturend met de kijker - links van de beek tegen de hoge helling een verscholen jachthut in beeld komen. En waar een jachthut is is ook een pad, dus met het nodige geklauter er op af. We treffen 'n paradijsje aan op een vooruitgeschoven begroeide en toch beschutte rotspunt, een bankje met tafeltje, kortom een unieke plek voor een pauze met een fantastisch uitzicht op de koop toe.

De ervaring leert, dat de verbinding naar zo'n jachthut bijna altijd in de richting van de bewoonde wereld loopt. De keuze om het spoor, dat bovendien in dalende richting gaat, te volgen ligt voor de hand. Niets is eenvoudiger en wanneer het na verloop van tijd ook nog op het werkp pad in de richting van het uitgangspunt uitkomt, slaat het geluk toe.

Alles bijeen, een fantastisch mooie en interessante wandeltocht!

-Wordt vervolgd-

'Zevenheuvelenloop'? Wij telden er meer!

Normaal gaan we met de auto, vandaag (18 november '07) gaat het eerste stuk met de auto, daarna gaan we verder met de trein. We moeten vroeg uit de veren, om 7.15 uur vertrekt de eerste trein in Best, in Den Bosch stappen we over en als het goed is komen we in Nijmegen aan.

Als eerste en enige staan we ruim op tijd op het station in Best, niemand te zien, geen enkele wandelaar alleen wij met zijn drieën. Dan stappen we in de trein, de lucht van drank komt ons tegemoet. Hier en daar liggen nog wat jongeren duf te kijken. In Den Bosch en Oss stappen nog meer wandelaars in. Als we in Nijmegen uitstappen gaan we richting start. Dat we met de trein zijn gegaan komt omdat de organisatie dit aanraade, op dezelfde locatie is het vandaag ook hardlopen: de Zevenheuvelenloop.

Inschrijven hebben we via Internet gedaan en daarbij hebben we ook de treinkaartjes besteld. Een polsbandje is het bewijs van inschrijving. Met een flesje water dat we aan de start krijgen beginnen we rond half negen aan onze 25 km-wandeling; dit is de enige afstand die er gelopen wordt.

Helaas voor Olat zijn we vandaag niet in Oirschot waar de 2^e wandeling van de winterserie gehouden wordt. Winter is het hier ook, het is koud, Sjan trekt de handschoenen aan. We lopen eerst een stuk door Nijmegen, na een half uurtje gaan we de bossen in en komen de heuvels. Er is ons verteld dat het een pittige tocht is. In het begin, de eerste 10 km valt het nog wel mee. Uit het bos gaan we even de harde weg op, we zijn onderweg naar de eerste rustpost. We moeten in de rij, we zijn wel toe aan een bakkie koffie en thee. Nee, dit gaat niet goed, door de drukte kunnen ze

het koffie zetten niet bijhouden, slecht georganiseerd.

Hier horen we van andere wandelaars dat het over het algemeen niet zo'n beste organisatie is, dit was de andere jaren net zo. Even hebben we hier buiten gezeten met een slap bakkie koffie, daarna trekken we weer de heuvels in. Hier staat aangegeven dat de hardlopers op 7 km zijn. Het is voor hen een wedstrijd van 15 km, zij zijn op de helft, wij moeten er nog 15.

Het is maar goed dat het de laatste dagen niet veel geregend heeft, het kleipad waar we nu op lopen is al lastig genoeg en het is nog niet eens echt nat. Gelukkig is dit pad niet te lang en komen we weer in de bossen, een mooie omgeving met meer dan zeven heuvels, hoezo Zevenheuvelenloop? Bij 17,5 km komen we in Beek aan, in dit dorpje hebben we al vaker gerust met andere wandelingen. We gaan binnen bij Hotel Spijker, en nu krijgen we goeie koffie en gebak van Christ, nog van de verjaardag (52 jaar). Met een volle maag beginnen we aan de laatste kilometers. Intussen is het zonnetje doorgekomen, we zijn al lang op de been, deze tocht gaat langer duren dan de normale vlakke 25 km. Na een half uur komen we weer in de bewoonde wereld, we hebben de bergen overleefd en inderdaad het is best een pittige tocht, maar ook een mooie.

In Nijmegen aangekomen krijgen we een medaille en gaan dan richting het station. Alles is vandaag goed gepland en verlopen; hier staat de trein alweer op ons te wachten. Om 16.00 uur zijn we weer in Sint-Oedenrode

-Christ Hendriks, Sjan van Roosmalen, Jan van Boerdonk-

Van augustus '06 tot augustus '07 gelopen door Onne van der Kraan en Joop Reichenfeld

Het Maarten van Rossumpad (2/slot)

26 juli 2007, rondje Zaltbommel van 6 km. Vandaag eerst even heen en weer naar Klundert om passe partouts op te halen, daarna brengt Bart ons (Onne en mij) naar Zaltbommel. We hebben nog een rondje door Zaltbommel van het Maarten van Rossumpad 'tegoed'. We beginnen bij het voetpad over de vestingwal maar zien nog geen markering; we lopen dus eigenlijk ook nog niet op de route blijkt later. Pas bij de Heksenwal zitten we op de route.

Op de Waalkade hebben we mooi uitzicht over de Waal en de Martinus Nijhoffbrug. Bij de Waterpoort gaan we de stad in en houden even een stop bij Intertoys en Bruna. Via de Kerkstraat bereiken we de Sint Maartenskerk, die we ook met een bezoekje vereren. Het Maarten van Rossumhuis bekijken we alleen aan de buitenkant.

De tocht gaat verder over de vestingwal en dan volgen we de hoekige gracht waar in het teken van 'Pracht in de Gracht' drijvende beelden zijn te bewonderen. Bij de Heksenwal keren we om richting snelweg A2 en nemen een weg tussen het spoor en de snelweg door. Dit wordt al snel een graspad, met sandalen ook nog goed te belopen. Onne ruikt pruimen in de boomgaard ernaast, maar helaas zit er een sloot tussen. Wel smullen we van superrijpe bramen!!

Na zes km zijn we alweer bij het station en met trein en bus komen we weer thuis.

28 juli 2007

Vaassen -> Epe 17 km

Op de radio horen we dat de achtertuinen van Epe worden 'geteisterd' door everzwijnen, maar als Onne en ik van Vaassen naar Epe lopen, zien we geen enkel zwijn, slechts wat wroetsporen langs de wandelpaden in het bos.

Na een dagje Efteling slaapt Onne uit, om een uur of twaalf vertrekken we per openbaar vervoer en pas om drie uur pikken we het Maarten van Rossumpad weer op (de laatste etappe liepen we in februari) en beginnen bij kasteel Cannenburgh. Asfaltwegen en zandbospaden wisselen elkaar af, net als het landschap; weide en bos.

We passeren de natuurgebieden Polense veen, Wisselse veen en landgoed Tongeren van het Gelders Landschap, landbouwgrond wordt 'omgevormd' tot natuurgebied. Onze meegenomen proviand nuttigen we op een slagboom en een bankje. Bijna aan het eind van de

route herken ik een stuk van mijn 24-uurstocht bij Epe.

Ons overnachtingadres ligt in een bosrijk gebied, even zoeken en we worden om zeven uur verwelkomd met een kop thee. Na een douche mogen we gelukkig fietsen lenen om bij Wok Oriental onze magen (onbeperkt) te vullen.

29 juli 2007

Epe -> Zwolle 25 km

's Nachts hoor ik al flinke buien op het dak kletteren; zelfs tijdens het uitgebreide ontbijt blijft het regenen. We nemen de broodjes mee voor onderweg, want veel horeca zullen we niet tegenkomen. Om elf uur vertrekken we toch maar in de regen, het eerste stuk gaat door de bossen, maar al gauw lopen we over de paarse heide van de Renderklippen in de regen. Schuilen doen we dan maar onder 'de Paraplu'.

Bij natuurbad Heerderstrand is het een verlaten boel, we passeren snelweg A50 en lopen verder over (modder)zandpaden door het Zwolse bos en landgoed Petrea. In Wapenveld-

noord vullen we bij pannenkoekhuis Mussennest onze magen en de zon breekt door! We lopen verder langs het Apeldoorns kanaal en door kleinere natuurgebiedjes. Zo bereiken we Hattem, maar we hebben geen tijd voor een bezoek, want het pontje over de IJssel vaart maar tot zes uur.

In de buitenwijken van Zwolle gaan we op zoek naar de Kuyperlaan, ons overnachtingadres. We worden weer hartelijk welkom geheten met een pot thee. Bij China Palace eet Onne (net als deze hele vakantie) weer met stokjes en weer terug vermaken we ons met een dierenkwartetspel.

30 juli 2007

Zwolle -> Dalfsen 27 km

Vandaag wisselen zon en buien elkaar af. Op de dijk langs de IJssel regenen we al snel kletsnat, we hebben niet eens de tijd om de poncho's te pakken. Later doen we bij ieder spatje meteen de poncho aan. We lopen met een ruime bocht om de IJsselcentrale heen. Bij een keet vraag ik even of ik van het toilet gebruik mag maken, uitzendkrachten uit Polen (?) reageren met 'Nie weis' (we zijn inderdaad niet wijs om ons zo nat te laten regenen).

Het koffiekopje op de kaart bij Windesheim blijkt geen café meer te zijn, maar gelukkig zien we een benzinestation langs de provinciale weg, waar we kunnen opwarmen, een bui afwachten en cola light en warme chocolademelk drinken. Verder gaat de route door de polder en over havezathes.

Een flinke bui midden in de polder doorweekt onze schoenen. Als de zon weer schijnt laten we de schoenen drogen en trekken we droge sokken aan. Onderweg spreken we af en toe medewandelaars en bij 'de Witte Gans' nuttigen we op hun terras onze eigen proviand (ze gaan pas om vijf uur open). Nog een modderpad door het Sterrenbos en klokslag vijf uur bereiken we station Dalfsen.

11 augustus 2007

Dalfsen -> Ommen 18,5 km

Onne heeft zijn rust nodig na de drukke pretparkdag gisteren en slaapt tot tien uur uit. Bart en ik oogsten eerst de volkstuin leeg (we gaan namelijk

een week op vakantie), hierna brengt Bart ons naar station 's-Hertogenbosch. (Bart en Dirk gaan iets later met de auto naar Ommen). Relaxed kopen we een broodje en missen de trein naar Utrecht; gelukkig gaan er nog meer treinen. Na twee keer overstappen komen we aan op station Dalfsen.

Hier begint voor ons de laatste etappe van het Maarten van Rossumpad. Via boerenweggetjes lopen we al snel over landgoed Rechteren. Het uit de dertiende eeuw daterende roofofslot laten we links liggen. Bij het gehucht Hessum maken we een ommetje van een kilometer, nadat we eerst een poosje op een zonovergoten bankje hebben gezeten. Het wordt wat drukker op de weg, we volgen een toeristisch fietspad tot het dorp Vilsteren, daar nemen we een teraspauze met appeltaart en pizza. De tocht gaat verder door de bossen van landgoed Vilsteren en via de Laarbrug

over de Regge. Even over schrikdraad en we volgen een graspad langs de Regge, dan langs het spoor en bij Ommen nog een stukje door de bossen.

Bij station Ommen bereiken we het eindpunt van het Maarten van Rossumpad en bellen we 'Batax'. Hij brengt ons naar camping de Roos, waar we met de hele familie een week gaan 'kamperen' (wij zitten met mijn moeder in een huisje; mijn zus en broer met hun familie in een tent). Als we er aankomen zit de hele familie ons al op te wachten en kunnen we pannenkoeken gaan eten.

15 augustus 2007

Hattem > Hattem 14 km

Met partner (Bart), zoon (Onne), broer (Lex), zwager (Jacques) en neefje (Marcel) ga ik op pad om kaart 46 van het Maarten van Rossumpad te lopen, de zogenaamde wintervariant als het 'kleine veer' over de IJssel niet vaart. Met de auto rijden we naar Hattem (een pittoresk stadje uit het jaar duizend), waar mijn moeder en schoonzus drie musea gaan bezoeken.

Wij proberen de wit-rode markering te volgen, maar maken even een extra rondje langs de Fortuinmolen en het Anton Pieckmuseum. Al snel verlaten we Hattem over de Gelderse dijk, af en toe even stilstaan, want er valt wat uit de buggy, of Marcel (drie jaar) wil zelf lopen, of op Lex zijn nek.

Het is vrij warm ondanks de harde wind, truien gaan al snel uit en de regenjassen hebben we helemaal voor niks meegenomen. De IJsselbrug brengt ons over de IJssel langs het 'Engelse Werk', een in de negentiende eeuw aangelegd park in Engelse landschapsstijl en restaurant, waar je heerlijke waldkornbroodjes kunt eten.

We vervolgen de dijk en lezen alle informatietableaus. Bij het weggetje naar het voetveer zien we dat het water in de IJssel best wel hoog staat. Ik trek schoenen en sokken uit en wadend door het water lees ik op een bord: 'met hoog water vaart het veer niet'.

We keren om en ik loop een stuk verder op blote voeten. We bekijken de route nu van de andere kant en laten Marcel, Lex en Onne bij het Engelse Werk achter (zij worden opgehaald door Anemiek). Gedrieën lopen we in een iets hoger tempo terug naar Hattem.

-Joop Reichenfeld-
www.wandeljoop.web-log.nl

UIT DE MEDIA

Vereniging opgericht voor Rome-pelgrims

Voor Sjef Koolen en Ben Duin komt dit nieuws een jaartje of wat te laat, maar toekomstige Rome-gangers kunnen er hun voordeel mee doen: sinds kort is er de landelijke Vereniging Pelgrims-wegen naar Rome. Eind oktober 2007 was de oprichting een feit, en ook de website is al in de lucht. De doelgroep bestaat uit wandelaars en fietsers.

De vereniging geeft pelgrimspaspoorten uit en houdt om de drie maanden een informatiebijeenkomst in Utrecht. Die vinden plaats in het gebouw van het Genootschap van Sint Jacob, waarmee een goede band bestaat. De leden kunnen onderling ervaringen en informatie uitwisselen. Daarnaast wil men ook naar buiten toe meer bekendheid geven aan de pelgrimstochten naar Rome. Zo worden er lezingen gehouden en komen er op de website ook reisverslagen en fotoreportages te staan. Zoals bekend leiden vele wegen naar Rome, en ook hierover geeft de vereniging informatie.

Bron: www.pelgrimswegen.nl

Mislukte recordpoging

Misschien is het Nordic Walken in Nederland toch niet zo populair als wij dachten. In Boxmeer had men het Guinness Book of Records willen halen met een Nordic Walking tochtje van 3 kilometer door het dorp. De poging mislukte doordat er niet genoeg deelnemers kwamen opdagen. In 2006 werd in Zweden het eerste officiële record (1025 deelnemers) geboekt en dit houdt dus vooralsnog stand.

Bron: tweevoeter.nl

Nemo stapt maar weer eens op

De als eigenzinnig bekend staande wandelvereniging Nemo is voor de tweede keer uit het Wandelplatform-LAW gestapt. De eerste keer was in 2002. Drie jaar later voegde het verloren schaap zich weer bij de kudde. Verschil van inzicht over de bestuursstructuur en de stoeve samenwerking tussen Nemo en Platform zijn de oorzaak van de hernieuwde breuk.

Bron: tweevoeter.nl

Een tocht door zonovergoten landgoederen

De enige schaduw over onze wandeltocht vanuit Spoordonk kwam pas ná de tocht, toen we werden geconfronteerd met het plotselinge overlijden van Jack van Dongen. Jack was een van onze leden die eerder wel eens een langere tocht wandelde, maar die de laatste jaren toch wat minder in beeld kwam. Nu is hij onverwacht geveld tijdens een wandeling, een laatste poging om hem bij ons te houden had helaas geen zin...

Deze dag begon een eind onder het vriespunt vanuit een fraaie accommodatie ergens tussen Oirschot en Spoordonk. Een opvallende naam voor een horecazaak, maar voor onze sport wel heel knap gekozen: De Stapperij. Omdat we nogal vroeg ter plekke waren, konden we nog mooi meebeleven wat er na een nachtje feesten allemaal komt kijken om de zaak weer toonbaar te maken.

Maar koffie doet wonderen en zo kunnen de eerste wandelaars mooi op tijd vertrekken vanuit de achterdeur rechtstreeks de gerijpte natuur in. Een glimp van een zonovergoten dag valt reeds te bespeuren aan de horizon.

Even naar de juiste weg zoeken, dat brengt ons bijna bij een boer op het erf, maar dat ligt meer aan de boom dan aan de pijl die erop zit. Mousten, wat het ook mag betekenen, ligt nog heerlijk te dutten op deze vredige zondag-

morgen in november. En zo doende komen we via een mooie omweg terecht in de voorstraatjes van Oirschot.

Oude herenhuizen aan weerszijde duiden op een buurt van stand en dan de prachtige Sint Petrus basiliek, gelegen pal aan het al even statige marktplein. Straks zal het hier weer druk zijn met dagjes mensen. Oirschot, dat zich graag 'monument in het groen' laat noemen heeft een rijke historie. Vooral de Petruskerk, het oude raadhuis uit 1513 en het marktplein, met tal van oude panden eromheen – de meeste in gebruik voor de horeca – trekken de mensen naar dit oud-Kempische dorp. En met

nadruk stelt de gemeenschap hier dat ze in een dorp wonen, dat nooit de pretentie heeft gehad een stad te zijn.

Maar de tocht is nog lang en we verlaten het historische centrum in rappe tred. We gaan achter het Boterkerkje langs, dit was waarschijnlijk de eerste parochiekerk van Oirschot. Deze kerk stamt uit de 12^e eeuw en werd van 1664 tot 1800 als waag gebruikt, vandaar de naam 'boterkerk'. Vanaf 1800 is deze kerk in gebruik voor de Nederlands-Hervormde eredienst.

We komen bij het kanaal en even later bij de eerste verzorging. Lekkere, warme chocolade. De kortere afstanden zullen vanaf hier straks een paar alternatieve routes vinden richting De Baest en het Groene Woud. Wij gaan meer in oostelijke richting en komen weldra in een mooie bosrijke omgeving.

Zodra we via de toegangspoort het landgoed 's Heerenvijvers betreden, drin-

gen zich de herinneringen aan vroeger op. In het huisje met rode pannen en de daarbij horende schuur, waar we langs wandelen, woonden in de jaren rond de Tweede Wereldoorlog mijn oom en tante. Omdat we als jongens vaak een weekendje naar Oirschot mochten om te logeren en onze oom spannend kon vertellen, heeft de omgeving daar geen geheimen meer voor ons, of juist wel!

Ik meen me te herinneren dat in die tijd een grote meneer bij Philips de baas van het landgoed was. Deze baas droeg de voornaam: OME. We wisten niet beter of deze OME 'Loupart' behoorde ook tot de familie, en er was een chauffeur

in een mooi uniform die soms bleef overnachten in het prieeltje...

's Heerenvijvers is een klein landgoed met vooral loof- en naaldbossen in afwisseling met landbouwgrond. Opvallend zijn de prachtige eiken- en beukenlanen en de vijvers, maar de meeste indruk op ons maakte de uitzichthevel. Hier woonden volgens onze ome Jan de kabouters.

Deze kabouterberg ligt er op deze zonnige zondagmorgen nog even mooi bij als toen, alhoewel ik de indruk krijg dat hij niet meer zo hoog is; waarschijnlijk wonen er nu ook minder kabouters.

Er volgen nog veel mooie doorkijkjes en laantjes, maar daar is weer een poort en we verlaten het landgoed, de herinneringen vervagen...

De omgeving verandert echter maar weinig, want ook de Oostelbeerse Heide bestaat hoofdzakelijk uit bossen.

Dan naderen we Oostelbeers. Landelijk gebied met hier en daar een boerderij, een eenzame kerktoeren die boven alles uitsteekt, en daar het dorpsplein met een café, waar we een afspraak hebben. Het is nog koffietijd, ook al krijgen velen al andere ideeën! De torenklokken beginnen te luiden, dus ook voor ons tijd om weer op te stappen. Er komt juist een man voorrijden in een prehistorisch voertuig.

Wandelaars op de 20 km gaan vanaf hier voorlopig hun eigen weg en samen met de 'dertigers' gaan wij verder naar het zuiden. In het voorbijgaan herken ik nog even een pauzepunt op de jubileumroute van vijf jaar geleden.

We gaan nu naar het natuurmonument Landschotseheide. Heidegebied wisselt zich hier af met bossen en een aantal grote vennen, o.a. Keijenhurk, Kromven, Wit Hollandven en Berkven. We moeten dit natuurgebied zien als een overblijfsel van de heidevelden uit de Late Middeleeuwen die in grote delen van de Brabantse zandgebieden voor kwamen.

Het gebied gaat vrijwel naadloos over in de akkers bij Westelbeers. In de Middeleeuwen lagen hier gecultiveerde gronden aan de loop van de Groote Beerze. Dit riviertje werd in de tweede helft van de vorige eeuw gekanaliseerd. We wandelen nog even langs zo'n kanaal

met een sluisje waar we kunnen oversteken. En hierbij heb ik niet het idee dat het om een oeroude rivier gaat, die kronkelend zijn weg zoekt richting de Oisterwijkse plassen.

De 'dertigers' hebben inmiddels ook afscheid van ons genomen. We komen langs een verlaten camping, gaan door verschillende klaphekjes en volgen het ene bospad na het andere. Daarna een eenzame verzorgingspost aan de rand van het bos. Heerlijk om hier even te vertoeven in de volle zon, met iets lekker warm om te bekomen.

Bij Westelbeers heerst grote drukte

vanwege de intocht van Sinterklaas; wat ze daar allemaal van stal halen om de Goede Sint te behagen is mateloos; er rijden zelfs brandweerauto's met loeiende sirenes rond.

Wij mogen alweer vlug de rimboe in en volgen eerst een smal pad langs de Beerze, maar dat wordt gauw een op en neer geloop van de ene meander naar de andere. De bomen dragen nog de laatste resten van hun zomertooi en deze gaan nu een schitterend samenspel aan met het stralende zonlicht.

Even een stukje verharde weg en dan weer meteen langs het water. Eerst is dat weer zo'n rechtgetrokken stukje, maar al vlug heeft dat slootje zijn oorspronkelijke loop weer hervonden. Zelfs de bomen schijnen plaats te hebben gemaakt voor dat speelse riviertje; het plaatje is weergaloos. Het lijkt me tijd om Dini even te bellen en te vragen naar de opkomst. We mogen niet klagen, ruim boven de duizend deelnemers. Dat geeft weer hoop, na het erg tegenvallende vorige seizoen.

We voegen ons weer in op het parkoers van de 30 km en dan zijn we in Middelbeers aangekomen. Gasterij De Kemp-haan biedt ons gastvrijheid. Als onze ogen gewend zijn aan het vage licht, zien we achterin het kroegje stelletjes cowboys en -girls in een rituele dans bezig met het nabootsen van de Gulden Sporenslag. Onschuldig vermaak op de zondagmiddag, net als onze hobby.

Onder het genot van een kop erwtensoep en gezellig zittend in rieten stoeltjes bij gastheer Jan aan de stamtafel is het nu een mooi moment om te vertellen wie 'wij' vandaag eigenlijk zijn.

Eerder in de week kreeg ik Sjef aan de telefoon, met de vraag of 'ie aanstaande zondag met ons mee mocht wandelen. Zijn motivatie om juist ons daarvoor uit te kiezen is al vlug duidelijk: dan weet 'ie in ieder geval zeker dat 't niet te snel zal gaan. Sjef en ik zijn oude wandelmaatjes uit de vorige eeuw. We kennen elkaar al bijna 25 jaar en herinneren ons nog 'als was het gisteren' de goeie ouwe tijd toen we samen zo rond 8 uur in de morgen Someren binnenliepen na 80 km Kennedymars.

Deze zomer vergat Sjef op een zeker moment, tijdens zijn vakantie in Oostenrijk, dat hij op een berghelling wandelde en hij stapte van het een op het andere moment de ruimte in. De gevolgen laten zich raden, maar Sjef is er de man niet naar om thuis te blijven zitten en nou is hij weer in training voor het langere werk - vandaar zijn keuze vandaag voor Piet en mij. En Piet en 'mij' zijn ook alweer bijna 20 jaar samen op pad.

Gezelligheid kent geen tijd en daarom stappen we maar weer op. We verlaten Middelbeers, wandelen nog even langs het stroompje, met zijn meanders rond boompjes en pakken het parkoers op dat al eerder door de 'twintigers' vanuit Oostelbeers werd bereikt.

Na een paar kilometers komen we dan bij landgoed De Baest, dat zich kenmerkt door een parkachtige tuin, bossen met eiken- en beukenlanen, en

landbouwgronden waar Groote en Kleine Beerze samenvloeien. Het landgoed is ontstaan uit een middeleeuws kasteelcomplex, dat voor het eerst wordt genoemd in 1225. Nadat het vanaf 1560 in gebruik was als buitenplaats van de bisschop van 's-Hertogenbosch kwam het in 1629 in particuliere handen.

Omstreeks 1800 kwamen er wandelpaden in landschapsstijl op het landgoed. Eén laan heeft uitzicht op de toren van de basiliek in Oirschot. Nog niet zo lang geleden zijn tuin en wandelpaden gerenoveerd. Op het landgoed staan verschillende monumentale gebouwen.

Vanwege de aanleg van het Wilhelminakanaal in de jaren twintig werd het landgoed in tweeën gesplitst. Er staan twee kapellen: de ene uit 1923 ter ere van de H. Theresia en de andere, aan de overkant van het kanaal, is bij iedereen bekend als de kapel van O.L. Vrouw van de H. Eik en die dateert uit de 15e eeuw.

Er liggen twee ophaalbruggen over het kanaal en bij één ervan treffen we onze laatste verzorgingspost. Sjef geeft de voorkeur aan de Sintsoep van Sjaan, terwijl Piet en ik voor een puur beker-tje ranja gaan uit eigen tapkraan. Er zitten ook mensen uit mijn geboortedorp, dus nog even over vroeger kletsen.

Het laatste traject gaat door het noordelijke deel van de Baest en wederom langs de Beerze, die voor vandaag in ware zin van het woord onze leidraad is geweest. Bij de kapel gaan we even naar binnen en denken nog even na over deze tocht; een zekere manier van mediteren.

Bij de snelweg A58 nemen we afscheid van het Groene Woud, een prachtig stuk natuur waar het goed toeven is. We melden ons af bij de inschrijftafel en hebben nog even tijd voor een afscheidsdrankje.

Een prachtige zondagse wandel-'challenge', waar geen woord Chinees bij nodig was!

-Ad van Asten-

Verrassing: de 'Marietje-vlag' is er nog!

Ja, dat heeft onze voorzitter nu eens goed stil weten te houden: de eerste OLAT-vlag, die in de beginjaren was geborduurd door Marietje van Montfort, was helemaal niet zoekgeraakt zoals wij schreven in het jubileumnummer. Hij lag gewoon op zolder bij de familie Van Roosmalen. Samen met nog een heleboel andere vlaggen...

Dit goede nieuws wilde Marinus pas verklappen tijdens het jubileumfeest in Nijnsel. Voor de paar honderd feestgangers in zaal De Beckart was het inderdaad een grote verrassing toen de originele vlag werd uitgerold. Dat gebeurde aan het eind van de toespraak die Marinus hield.

Daarbij had hij nóg een nieuwtje te melden: niet alleen Marietje heeft er vele uren werk in gestoken, maar echtgenoot Cornelis

ook. De vlag was een heel eind klaar toen Marietje ernstig ziek werd. Cornelis, de gedreven eerste voorzitter van OLAT, bezwoer toen dat hij het borduurwerk desnoods zelf zou voltooien – wat hij ook deed.

Marinus is altijd heel zuinig geweest op de 'Marietje-vlag', één van de weinige, tastbare herinneringen aan de vroegste jaren van OLAT. Bovendien is deze vlag het enige geborduurde exemplaar dat ooit voor onze vereniging is gemaakt. Naderhand werden wel een stuk of tien bedrukte clubvlaggen besteld en kregen de Kempische Wandeldagen zelfs hun eigen serie vlaggen met blauwe opdruk.

In het verleden ontving het bestuur wel eens het verzoek om de clubvlag te mogen gebruiken tijdens de uitvaart van een OLAT-lid. Speciaal voor dat doel heeft Marinus enkele vlaggen netjes in cellofaan laten zitten zodat ze er piekfijn uit blijven zien. De rest wordt gewoon gebruikt bij allerlei evenementen.

Behalve de eigen vlaggen beschikt OLAT ook nog over de nationale vlag van Nederland, België en Duitsland en verder van de wandelbonden.

De sokken wapperden fier in de wind...

Honderden sokken waren er ingezameld om de feestzaal in Nijnsel mee op te fleuren. Maar uiteindelijk wapperden ze fier in de wind, vlak voor de ingang van zaal De Beckart en al van verre zichtbaar tussen de bomen op het plein. Ook leuk bedacht! Maar er ging wel het nodige aan vooraf.

Namens het feestcomité had José Schimmel tevoren nagevraagd of dat wel mocht, sokken als versiering – de brandweer is tegenwoordig streng. Het antwoord luidde toen: 'Ja, als ze maar hoog genoeg tegen het plafond hangen'.

Maar zo eenvoudig was het toch niet. Al gauw bleek dat de sokken moesten worden geïmpregneerd met een brandvertragend goedje. Na veel rondvragen kwam José erachter dat hiervoor vele liters impregneermiddel nodig waren en dat dit een flinke duit zou gaan kosten. Als klap op de vuurpijl kreeg ze te horen dat wollen sokken weer anders behandeld moesten worden dan sokken van katoen, kunstvezels of een mix daarvan. En hoe weet je nou van welk materiaal al die afdankertjes zijn gemaakt?

Om dit te controleren bedient de brandweer zich van een ingenuus apparaatje dat werkt met lichtreflectie. Ze schijnen ermee

tegen het plafond en als dan blijkt dat sommige sokken (of slingers, of wat voor ontvlambare versiering dan ook) niet genoeg impregneermiddel hebben opgenomen, gaat het feest niet door. Dat risico wilde natuurlijk niemand nemen.

Het was een plaatselijke brandweerfunctionaris die uiteindelijk met een welgemeend advies kwam: „Mevrouw, als ik u was, zou ik die sokken buiten ophangen.” En zo is het dus gekomen.

Lotgevallen in de buurt van de Lot

Donderdag 23 augustus. Vandaag blijft de te lopen afstand onder de 20 km en dat is maar goed ook, want het wordt een behoorlijk regenachtige dag. Niet te vergelijken met de eerste dag van de Heuvelland Wandelvierdaagse die ik twee weken hiervoor heb gelopen, maar toch...

Net zoals gisteren is de start in Nasbinals, maar nu wandelen we in de richting waarin we 12 van de 13 dagen hebben gelopen: zuidwestelijk. We lopen kort over de grote weg, daarna gaat het heel geleidelijk omhoog over landweggetjes, omgeven door een hoge ligusterheg. Een bos geeft nog een beetje beschutting, waardoor we de eerste lading miezerregen niet rechtstreeks over ons heen krijgen.

Na zo'n anderhalf uur gelopen te hebben, gaan we echt door de koeienweiden, met opstapjes om de afrastering over te steken. Voor zover onze schoenen niet nat zijn van de eerste regen, worden ze dat nu wel door het gras. Arie stopt voor een fotosessie met een koe en haar kalf, een 'verzoeknummer' van mij. Omdat ik niets bij heb, is Arie bereid zo nu en dan foto's te maken bij mijn verhaal. Zo hebben we een leuk plaatje hoe het kalfje wordt schoongelubberd door ma. Is eigenlijk helemaal niet nodig, want het is nu hard gaan regenen. Na een kilometer moeten we nog een paar oversteken maken omdat daar een paar koeien in quarantaine zijn, misschien een koudje opgelopen? Dit gaat echter een stuk moeilijker, door de regen is het zicht nauwelijks meer dan 100 meter.

Onderweg komen we de maagd Maria nog tegen. Het beeld is al slecht onderhouden, maar onder deze omstandigheden ziet het er helemaal armoedig

uit. Als we weer op de verharde weg zijn, zien we Aubrac liggen, een gehucht met een kerk en een vrijstaande toren. De kerk heet Notre-Dame-des-Pauvres, dat sluit mooi bij die 'arme' Maria aan! Van een iets moderner monument langs de route wil ik jullie de spreuk niet onthouden: 'In de stilte en de eenzaamheid hoort men alleen het belangrijke'.

Wij gaan snel het warme restaurant binnen en bestellen daar bosbessenvlaai. Die is zo groot dat we met zijn tweeën één stuk nemen. Mijn mobiel gaat: Theo is naar ons op zoek en blijkt 200 meter verderop in het dorp te staan. Van hem horen we ook dat we eigenlijk helemaal niet bij de koeien hadden mogen komen. Er heerst daar de een of andere dierenziekte. Maar pelgrims die de Franse taal niet beheersen of zich hier niets van aantrekken, lopen er dus wel door!

Buiten Aubrac dalen we de laatste tien kilometer van de tocht doorlopend af. Na een klein uur lopen we rond een kleine heuvel, met daarop de kasteelruïne van het gehucht Belvezet.

Daar heeft Theo op een binnenplaats met overkapping het warme eten geregeld. Voldaan vervolgen we de afdaling, maar nu met er een fotosessie van Theo, die iedereen fotografeert voor de oorkonde die hij van deze tocht zal maken. Na eerst nog door weilanden gelopen te hebben, gaat het rotsige pad op de laatste kilometers voor het eindpunt weer door bos en daar komen we weer een ruïne tegen, deze keer van een boerderij. Vlakbij een woest stroompje, de beek van l'Aude.

Het is inmiddels droog geworden, maar toch valt er nog een plensbui als we in een hotel van Saint-Chely-D'Aubrac ons laatste natje van die dag nemen. We zijn de laatste twee uur ongeveer 360 meter afgedaald.

Vrijdag 24 augustus. U zult ons aantal wandeldagen wel niet meegeteld hebben, maar dit is de zesde. Vanaf vandaag zal het weer steeds beter worden, met temperaturen die de mensen in deze streek gewend zijn.

We starten in twee groepen, omdat die luxe auto van Theo maar maximaal vijf personen kan vervoeren. Als langzamere loper vind ik het niet zo erg dat de 'hazen' Theo (Jansen) en Loes in de tweede groep zitten. Saint-Chely D'Aubrac ligt diep (808 m) dus meteen door rotsige paden in het bos omhoog en later toch weer een beetje dalen.

We hebben toch nog last van water. Soms nemen de plassen van gisteren zoveel ruimte in beslag dat je er voorzichtig omheen moet manoeuvreren. We nemen ook de tijd om bramen te

plukken en te eten. Bij langdurige hitte zijn die vruchten stoffig, nu zijn ze in zes dagen tijd misschien wel tien keer gewassen!

Een boer in Lestrade (845 m, slechts 37 meter hoger dan de startlocatie) heeft koffie en cake voor ons klaarstaan, het eerste particuliere initiatief sinds de eerste dag. We vullen het gastenboek met Nederlandse teksten; voor die man ook leuk om na 40 Franse teksten eens iets niet te kunnen lezen. Het geldt dat hij voor zijn service krijgt, spaart hij voor zijn kleinkinderen.

We gaan verder over een landweg met een houtwal. Tien minuten later duiken we een kastanjabos in. Aan het begin van dat bos staat een boom die waarschijnlijk zijn 300ste levensjaar al meegemaakt heeft, maar die er nog steeds mag zijn. (Komisch dat net rond de tijd dat ik dit schrijf, eenzelfde veel jongere boom in Amsterdam achter een huis omgehakt zou moeten worden). We maken een langdurige afdaling over een zo nu en dan behoorlijk rotsachtig pad, met ook nu weer weidse uitzichten over andere heuvels.

Niet ver van een oude brug heeft Theo op een splitsing van wegen zijn picknickplekje voor de koffie ingericht. Arie fotografeert de 'million dollar-jeep' nog een paar keer, zo'n voertuig zal Theo niet vaak meer tot zijn beschikking hebben! We krijgen nog een paar andere pelgrims op de koffie, onder meer een man uit Driebergen en een moeder en dochter uit Parijs, die al vier dagen ons pad kruisen. Even later lopen we langs diepliggende beekjes in het bos.

Het gehucht Rosières-Grèzes is eigenlijk een spookdorp, maar de weinige huizen die wel bewoond zijn, vind ik toch meer dan de moeite waard. De zoveelste fikse klim vandaag, maar dat moet je niet dramatiseren, want we dalen op dit stuk vijf keer zoveel als we klimmen (500-100 meter). Bovendien is er bij de volgende afdaling ook nog het terrasje 'Chez Muriel', waar we voor het eerst sinds de eerste dag in de zon van de weidse uitzichten over de Aveyronstreek kunnen genieten.

Na een twintig minuten durende afdaling komen we bij Saint-Côme-d'Olt. Olt is de rivier waaraan Saint-Côme gelegen is en verderop heet zij Lot, juist die Lot die me geïnspireerd heeft voor de kop van dit verhaal. Het meest karakteristieke aan dit stadje is de kerk-

toren. Die is namelijk een beetje krom gebouwd en lijkt daarom op een kaboutermuts.

De Olt is meer dan 200 kilometer lang en op de plek waar wij lopen toch al gauw 12 meter breed. Wij volgen haar na Saint-Côme nog ruim een half uur, maar naast ons ligt een heuvel en die kunnen wij natuurlijk niet links laten liggen! Toch weer omhoog door het bos. Wel lekker, die schaduw. Als we boven lopen, gaan we een tijdje over de glooiing van de heuvel heen.

Ook dit zal onze laatste klim niet zijn, die begint bij het plaatsje Combres en voert ons eerst langs een steengroeve en op het hoogtepunt het beeld van O.L.V. van Vermus. Een ezel waarschuwt ons al dat we onze borst nat mogen maken. Het beeld is een mooi punt om de Lot van boven te bekijken, alleen moet je er niet te lang blijven vanwege muggen die het mooie weer van de volgende dag alvast aan het vieren zijn.

Bij de afdaling is het nog even uitkijken, de steentjes op het pad krijgen niet veel zon krijgen en zijn behoorlijk glibberig. Via een voetbalveld en een camping lopen we het park van Espalion in, waar Fransen bezig zijn met hun nationale sport, het jeu-de-boules.

Theo heeft de twee laatste wandelaars (wie zouden dat zijn?) snel gevonden en we rijden naar ons hotel Le Relais de Boralde, waar we nog twee uur op het terras genieten. Het eten smaakt verrukkelijk en ik kom erachter dat Nel van de Raad net zoals ik zowat het hele kaasplankje (ook typisch Frans) wel alleen zou kunnen consumeren!

Zaterdag 25 augustus. Van Espalion naar Golinhac (27 km). Voor de afwisseling weer eens vermelding van de dagafstand. Die afstanden kloppen natuurlijk nooit precies, als je de klimkilometers extra laat tellen.

We starten bij een brug van rood graniet aan het eind van het park. Deze brug is 700 jaar oud en stamt uit de tijd

van Lodewijk de Heilige. De nabijheid van een rij looiershuizen en het Vieux Palais met ronde torentjes maken het plaatje nog pittoresker. We blijven de Lot nu twee kilometer volgen tot het dorpje Saint-Pierre-de-Bessuejols. De Romaanse kerk wordt in eerste instantie aan het oog onttrokken door een boerderij, maar is toch zeker een bezoek waard.

Net buiten Saint-Pierre krijgen we een inspannende klim door een bos. Eenmaal in de hoogvlakte worden we geconfronteerd met een temperatuur die hier normaal is: 25 graden.

Na een tijdje op de glooiing van de helling gelopen te hebben, dalen we tussen braamhagen af over een landweg. Beneden, bij het kerkhof van Tredou wacht ons een verrassing: behalve de koffie van Theo is er ook nog het gebak van de andere Theo (Jansen), die vandaag dag jarig is.

Hierna lopen we door een zonovergoten vlakte met libelles en hagedissen, een bevestiging dat de temperatuur hoog is. Nog vijf kilometer naar Estaing. Langs de Lot loopt een (drukke) auto-weg, daarom lopen wij iets hoger op een pad tussen het lover. Beneden moeten we toch nog 800 meter langs die weg lopen.

De skyline van Estaing wordt bepaald door het kasteel, dat hoog boven de huizen uittorent. Het is enkele eeuwen bezit geweest van het geslacht Estaing, dat meerdere geestelijke en wereldse hoogwaardigheidsbekleders heeft voortgebracht. We steken een 'pelgrimsbrug' over en genieten van een drankje op het terras.

Na een half uur zijn we de stad alweer uit en vervolgen de weg langs de Lot, die later een landweg door het bos wordt.

De Lot zelf verandert ook van aanzicht: was het gisteren een woest stromende, brede rivier, nu lijkt het water op bepaalde plaatsen stil te staan.

Het is alweer één uur, tijd voor de picknick met warm eten van Theo. Dat krachtvoer is wel nodig, want we klimmen enkele honderden meters. Eerst over een slingerend smal pad, maar ook op de brede weg zijn we, mede door de hitte, niet in de stemming om als een berggeit naar boven te rennen. Fijn dat er zo nu en dan een excuus is om stil te staan, onder meer om foto's te maken van fraaie varens, bloeiende hei en de geiten, die nu ook liever de schaduw van een bouwval opzoeken.

Bijna boven kunnen de waterflessen weer worden bijgevuld en voor de meesten komt dat net op tijd. Het gehucht Montegut op 16 km stelt ten opzichte van Estaing niet veel voor. Hierna kunnen we nog ongeveer 10 km uitrusten als we aan de schaduwkant van enkele heuvels lopen, waarbij klimmen en da-

len elkaar afwisselen.

Terug op de grote weg worden we door een bordje 'Theo' de verkeerde kant op gedirigeerd. Het blijkt dat 'onze Theo' enkele honderden meters daarvan een mooi huisje voor ons geregeld heeft, vlak bij een visvijver. We kunnen nog een paar uur van de zon genieten. Het warme eten smaakt weer verrukkelijk.

Zondag 26 augustus. Om kwart voor negen starten we bij het huisje, Golin-hac blijkt er een krappe 1500 meter daarvandaan te liggen. Vlak voor het dorp ligt een dode slang op de weg, die net zoveel indruk maakt als een tuinslang. In levende lijve (80 cm) zou-ie meer aandacht hebben gekregen.

De eerste negen kilometer van vandaag is echt een stuk om er weer in te komen: smalle verharde wegen, zo af en toe een smal bospad en nauwelijks enig reliëf. Het volgende dorp waar we komen is Espeyrac. Al een kwartier van tevoren zien we in de verte de kerk liggen. Vlak bij een beek, aan de bosrand, ligt een stel stenen op elkaar gestapeld, met zo nu en dan een beschilderd gezichtje. Het doet een beetje Indiaans aan.

Op de brug over de beek een heel uitnodigende tekst: 'Bienvenue a Espeyrac'. Maar zo gezellig is het er nu ook weer niet: er zijn zowat geen mensen op straat. Gelukkig is er de yogho-yogho van Theo nog.

Voor het volgende dorp, Senergues, moet 250 meter geklommen worden. In een gemeenschapshuis kan men hier een stempel voor het wandelboekje halen. Eigenlijk hadden we allemaal een pelgrimspaspoort moeten hebben voor deze wandelroute, onder meer voor

overnachting in gites, maar alleen Nel en Jac van de Raad hebben zo'n officieel document aangeschaft.

In Senergues worden Arie en ik een beetje opgehouden, omdat daar heel veel parochianen van het kerkhof naar het dorp teruglopen en daar kunnen wij niet langs 'racen'. Het gebouw dat hier het meest opvalt is een middeleeuws kasteel. Op het terras nemen we een groot glas bier, waardoor we het contact met de rest van de groep verliezen. Dat komt aan het eind van de dag altijd wel goed. Op een gegeven moment is Theo er weer, met een grote kom soep en druiven, die in deze zonnige streek veel beter smaken dan de kleine dingetjes die in Nederlandse supermarkten worden verkocht.

De laatste anderhalve kilometer naar Conques gaan over een rotsachtig, ongelijk pad. Wij komen uit bij de gite, maar pakken eerst een trappist bij de kathedraal. Die hebben we wel nodig, want de bagage moet bijna 200 meter naar boven gesjouwd worden, dichterbij kan Theo met zijn jeep niet komen. Conques is na het startpunt Le Puy de meest indrukwekkende pelgrimsstad op dit stuk van de route, wat zeker te danken is aan de grote basiliek. 's Middags is er meestal een mis, en 's avonds staat er een monnik die op indrukwekkende wijze de geschiedenis van de duizend jaar oude kerk vertelt. Helaas verstaan de meesten van ons hier niet veel van.

's Avonds na 11 uur nog bij een temperatuur van 21 graden op de binnenvlaats van de gite gezeten.

-word vervolgd-

Prikbord (vervolg)

SECTIE LANGE AFSTAND

Afgelopen periode zijn weer een groot aantal wandelvrienden geslaagd bij de Kennedywalker of Long Distance Walker.

Verder heeft de sectie de laatste hand gelegd aan de nieuwe Lange Afstandkalender 2008, die deze maand van de drukker komt. Op de website www.lange-afstand-wandelen.nl vindt u alle geslaagden en een agenda van alle lange-afstandtochten in Nederland.

75x LONG DISTANCE WALKER

004 Frans Devoght Turnhout, België RWV

50x LONG DISTANCE WALKER

012 Wim Freriks Winterswijk LAT, OLAT, Wandelmee

25 X LONG DISTANCE WALKER

025 Marcelino Sobczak Heerlen OLAT, Unitas, LAT

026 Trudy van der Meer Pijnacker RWV

027 Rob Frielink Nijmegen RWV

028 Huub Stheins Eijsden RWV

MASTER LONG DISTANCE WALKER

069 Cees Rutte Bloemendaal wsv Noord-Holland

070 Jan Asselberghs Vremde (B) Wandelmee

LONG DISTANCE WALKER

082 Adri van de Vrie Wieringerwerf

083 Rino Hamelink Best Ver. Gouden

106 Cees Rutte Bloemendaal wsv N.H.

107 Jurgen Mol Balen (B) wsv Mol

108 Piet van Kooten Barendrecht RWV

109 Wim van Cappelle Arnhem

110 Caroline Mestdagh Geel (B) RWV

111 Rudy Schoors Geel (B) RWV

50 x MASTER KENNEDY WALKER

010 Rolf Craanen Amersfoort OLAT

011 Jan Dinnissen Wijchen OLAT

40 x MASTER KENNEDY WALKER

015 Frans v.d. Berg Breda St. Jansstappers

016 Jaap Haalboom Ede WS'78

25 x MASTER KENNEDY WALKER

043 Cees Rutte Bloemendaal

044 P.A. Kooten Barendrecht

045 Jan Wintermans Best DLS

046 Jeanie van Steijn Kerkrade

MASTER KENNEDY WALKER GOUD

Ger Wiertz Heerlen WSV Echt

Marc Spierings Tilburg

Ton de Jong Boxtel OLAT

Pieter Hendricks Franssen Groesbeek wsv Gelderland

Carry Ombelet Heerlen OLAT

Silvia Fransen Genk (B)

Martijn v.d. Bogaard Spijkenisse Botu

Carola Regts Almelo AWK

Hugo Bonnijns Aarschot (B)

SUPER KENNEDY WALKER ZILVER

Jan Dokter Hoorn sv de LAT

Wilco Smaal Maasland VTM

Anne-Mieke Rensen Raamsdonksveer

Silvia Fransen Genk (B)

Ed de Ruiter IJmuiden

KENNEDY WALKER BRONS

P. van Heukelom Zwijndrecht

Ernie Dorré Arnhem

Yvonne de Ruiter IJmuiden

Dagmar Vos Den Bosch OLAT

Bernard Oude Nijhuis Vlijmen OLAT

Franka Bogers Oirschot

Tonnie Traa Liempde

HALLO WANDELAARS!

De nieuwe wandelclub van de heer C. Mol

9 aug. 2007: van Vilt naar Meerssen, met de rustpauze bij het gemeenschapshuis in Meerssen. Het was een mooi parcours, heel goed gepijld. Veel onverharde paden, OLAT-waardig. Vanmorgen gingen we rond 7:15 uur ontbijten. Eigenlijk gingen wij voor de 28 km. Maar het regende heel erg. God had er weer de pest in. Niemand weet waarop. Adam of Eva? Kees stond ruim een half uur buiten bij ons hotel te wachten tot het droog werd. Rond 9:00 zijn wij toch gestart voor 21 km. Dat was meer dan genoeg want het goot heel de morgen. Ik kan niet zwemmen... Wij waren door en door nat. Maar ondanks de regen was het toch genieten – men doet zijn best. Nog wat lopen. Gezellig. Rond 15:00 uur waren wij binnen. Daarna heerlijk bubbelen en douchen, eten en slapen.

10 aug. 2007: van Vilt naar Margraten, met tweemaal een rustpauze bij verenigingshuis Margraten. Vandaag deden we weer 21 km. Een mooie tocht, ook weer goed gepijld. Wij konden iets meer genieten, ondanks de vieze motregen. Vanmorgen gingen we rond 8:00 uur ontbijten. Kees was vrolijk, vol leuke humor. We liepen met Gree en Bert. We kwamen langs het Amerikaanse kerkhof, dat was indrukwekkend. Toen we richting Margraten liepen was ik weer uitgegleden. Gree hielp mij overeind. Helaas schoof zij ook onderuit.

Wij waren rond 14:15 uur binnen. Nu heerlijk douchen en bubbelen in hotel De Potkachel. Rond 17:00 uur werd in ons hotel een fontein geopend. 's Avonds heerlijk eten en gezellig even nagenieten.

11 aug. 2007: van Vilt naar Schin op Geul, met een rustpauze bij de voetbalclub van Schin op Geul en in de school van Gulpen, Tivoli. Vandaag gingen we wel voor de 28 km want het was heel mooi weer. Rond 8:00 zijn we gestart.

De paden waren goed beloopbaar. Ook in de grot was het mooi lopen. We hebben het bos bij Oud Valkenburg achter ons gelaten en we hebben genoten van het uitzicht. Er was echt helemaal niets dat tegenviel. Of het moet zijn dat mensen die niet vaak lopen, ook niet groeten onderweg. Er is een nieuwe wandelsportvereniging opgericht door de heer C. Mol: 'Inge Douw Maar Door En Kees Kruip Maar Door'. Na binnenkomst heerlijk gegeten. Nu lekker slapen en morgen gezond weer op.

12 aug. 2007: van Vilt naar Kanne (B), heel gezellig, tweemaal met de bus van Enci mee. Heen en terug naar de Pietersberg. We waren ook bij het eindpunt (of beginpunt) van het Pieterpad. En we hadden een rust bij het Dorpshuis van Kanne.

Vanmorgen was ik al op toen de wekker afliep. Kees sliep nog vast. Rond 6:45 uur waren wij op, om 7:15 uur zaten we aan het ontbijt en rond 8:00 uur gingen wij van start. Vandaag liepen we weer 28 km. Het was heel mooi. Alleen wordt 'Kees de Kruiper' toch wel snel moe – ja, we schelen wel tien jaar. Het was een prachtig parkoers met een heel mooi uitzicht over Maastricht. Echt leuk en goed geslaagd. Rond 15:00 waren we binnen.

Conclusie: het waren mooie tochten wij hebben alle dagen echt genoten.

Groeten van de Globetrotters,

-Kees en Inge Mol-van Egmond-

- De Andreas Manna Stichting presenteert -
Van 18 t/m 24 oktober 2008

JULIANAWANDELTOCHT
In het grensgebied van Tsjechie en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geoefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma. Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme. Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo. Voor meer informatie zie website www.aktief.cz U kunt ons bereiken via telefoonnr. 0228-513538 email bertenmien@hetnet.nl